

FLOSAR

GLASILO OB PRAZNIKU OBČINE PODVELKA 2015

Dobrodošli na Kapli!
16. OBČINSKI PRAZNIK OBČINE PODVELKA

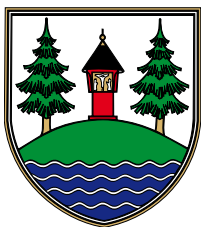

Beseda urednika

Lepo je biti urednik, ko imaš na razpolago toliko prispevkov. Ljubezen avtorjev prispevkov do ustvarjanja v zapisani besedi je neprecenljiva popotnica Flosarju na pot. Osnovno sporočilnost glasila izraža stavek, ki je del vseh nas: »Zgodbe malih ljudi z velikim srcem«. Društva in posamezniki s svojo neuničljivo energijo vse leto ustvarjajo zgodbe, ki same kličejo, da jih zapišemo in delimo. V imenu uredniškega odbora vam, spoštovanim bralkam in bralcem, želim prijetno potovanje s Flosarjem do varnega pristana.

*Aleksander Golob,
odgovorni urednik*

OBČINA PODVELKA

Podvelka 13 - 2363 Podvelka
telefon: 02 876 95 10
faks: 02 876 62 16
obcina@podvelka.si
<http://www.podvelka.si/>

Koroška

FLOSAR,

glasilo ob prazniku Občine Podvelka

Izdajatelj:

Občina Podvelka, Podvelka 13, 2363 Podvelka

Odgovorni urednik:

Aleksander Golob

Uredniški odbor:

Anton Kovše, mag. Jože Marhl, Ivanka Vomer, Mateja Rihter, Milan Robnik,
Miran Pušnik in Aleksander Golob

Jezikovni pregled:

Mateja Rihter, prof.

Fotografije:

arhivi posameznikov in društev

Grafična podoba in tisk:

Tiskarstvo in knjigoveštvo Grešovnik

Naslovnica:

Odomovo jezero, Kapla na Kozjaku. **Foto:** Marko Richter – Zeleni

Naklada:

1.100 izvodov

Elektronski naslov:

flosar.podvelka@gmail.com

Nagovor župana

Spoštovane občanke
in spoštovani občani,

lansko jesen smo vstopili v nov štiriletni mandat delovanja Občine Podvelka. Opremljen z vašim zaupanjem in s svojimi izkušnjami ter pripravljenostjo za delo sem nov predlog proračuna pripravil smelo, a na realnih temeljih. Kot vsa leta, odkar sem župan, si prizadevam za enakomeren razvoj vseh petih vaških skupnosti, za vse naše občanke in občane.

Moram poudariti, da je vodenje občine vse večji in težji izziv, saj nam država nalaga vedno nove in nove naloge, po drugi strani pa krči sredstva za delovanje občin. Zavedam pa se pričakovanj, želja in zahtev vseh, ki mi zaupate, da jih bom v tem mandatu znal uresničiti.

Tako so spomladi že zaropotali stroji in pričela so se naslednja dela:

VS Kapla:

- Prizidek h gasilskemu domu Kapla
- Rekonstrukcija JP št. 819162 Kapla–Potočnikov jarek, odsek Kapla–Pohnik
- Zamenjava luči na JR Kapla
- Obnova cerkve Sv. Katarine - Florjanov oltar in prižnica

VS Ožbalt:

- Rekonstrukcija ceste JP št. 819101 Zg. Namestnik–Gosak, odsek Zg. Namestnik–Lesjak
- Zamenjava luči na JR Ožbalt in Vurmat
- Izgradnja avtobusnega postajališča na G1/1, smer Podvelka
- Nadstrešnica na AP Vurmat - smer Podvelka
- Nadstrešnica na AP pri gostišču Šarman - smer Podvelka
- Vodovod Dravograd–Vurmat
- Trgovsko stanovanjski objekt KKGZ Ožbalt - 4 stanovanja

VS Lehen:

- Rušenje stavbe v Lehnu pri PŠ Lehen
- Cesta Vranova žaga–Pogačnik
- Rekonstrukcija LC Lehen–Lovrenc, odsek PŠ–Čučej
- Kanalizacija s čistilno napravo Lehen
- Travnato igrišče ter igrišče za odbojko v Lehnu
- Ureditev igral pri PŠ Lehen

VS Podvelka:

- Rekonstrukcija mostu pri Paru
- Kanalizacija onkraj Velke (Verčko)
- Vodovod Dravograd–Vurmat

VS Brezno:

- Pločnik Štimpah–Ambrož
- Vodovod Dravograd–Vurmat
- Otroško igrišče Javnik
- Ureditev igrišča v Breznu.

Skupna vrednost investicij znaša 4.221.108 evrov. Od tega gre iz proračuna Občine Podvelka 2.163.123 evrov in iz kohezijskih sredstev 2.057.985 evrov.

Na občinski upravi, občinskem svetu in meni kot županu je, da občina deluje v smeri napredka, zato vam zagotavljam, da bomo skupaj trdo delali in naredili vse, kar je v naših močeh, da vas ne razočaramo. Naši občani nas potrebujejo enotne in vse dobre ideje, podkovanе s strokovnostjo, bodo prioriteta. Zelo je pomembno, da pri projektih dosežemo skupni dogovor, zato si nadvse želim aktivnega sodelovanja z vsemi občani. Res je, da imamo včasih različne poglede na rešitve, a če bomo delali v duhu povezovanja, s ciljem, da je to najboljše za našo občino, bomo strli še tako trd oreh.

In tako bomo lahko vsako leto ob praznovanju občinskega praznika res imeli razlog za praznovanje. Vesel bom srečanj z vami na prireditvah, ki jih tokrat organizira VS Kapla.

Vsem občankam in občanom pa tudi v našem Flosarju iskreno čestitam ob občinskem prazniku in vam želim sončno in brezskrbno poletje.

Anton Kovše,
župan Občine Podvelka

Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2015

SREBRNI GRB OBČINE PODVELKA PREJME JOŽE POGLAJEN.

Jože Poglajen je leta 1989, na pobudo vodstva PGD Kapla, odgovorno sprejel funkcijo predsednika društva in to poslanstvo opravlja še danes. V teh letih je skrbel za napredek društva na vseh področjih. Treba je bilo opraviti veliko dela na področju izobraževanja, pridobivanja novih članov, zagotavljanja zaščitne opreme, vozil in primerne prostora za delovanje društva. Svoje delo je ves čas opravljal premišljeno in požrtvovalno, tudi kot predsednik Gasilske zveze Dravske doline. Vsega, kar je bilo v tem obdobju storjeno, danes ni mogoče oceniti in ne izmeriti.

Narejeno je bilo izjemno delo in danes vzorno urejeno društvo s ponosom opazuje zaslužene uspehe svoje mladine.

BRONASTI GRB OBČINE PODVELKA PREJMEJO DOMEN ŠTRABLEK, MARIJA KAŠMAN TER SILVA IN JOŽE AUBERŠEK.

Domen Štrablek je na Kapli že od rane mladosti aktiven na vseh področjih. Tovariši gasilci so ga kmalu izbrali za vodjo in delo poveljnika skrbno opravlja še danes. Z veseljem se s prijatelji srečuje na lovskih poteh in ob delu, ki ga v Lovski družini Kapla nikoli ne zmanjka. Aktivno pristopi na pomoč ob vseh družabnih dogodkih v kraju. Krajanji so mu tudi zaupali, da jih zastopa, najprej v vaškem svetu, sedaj pa že tretji mandat v občinskem svetu. Je podpoveljnik Gasilske zveze Dravske doline.

Kot da še ni bilo opravljenega dovolj dela, prevzame pobudo in izjemno uspešno organizira gozdarske igre, na katere vas letos vabi že tretjič.

Marija Kašman vodi Župnijsko Karitas Kapla na Kozjaku vse od njene ustanovitve, celih 23 let. Polnih 20 let je vodila tudi Krajevno organizacijo Rdečega križa Kapla. Z veseljem se priključi delu v društvu kmečkih žena in ustvarja s prijateljicami v ročnodelskem krožku »Spominčice«. Rada pomaga pri organizaciji družabnih dogodkov ob dnevu žena, materinskem dnevu, binkoštih in pri izvajanju raznih del v župniji. Svoje bogato znanje deli kot katehistinja z mladimi. Izjemno spoštovana pa je njena beseda ob težkih trenutkih slovesa.

Njeno nesebično, prostovoljno in požrtvovalno humano delo je na Kapli nepogrešljivo.

Silva Auberšek je aktivna članica KUD Lehen vse od ustanovitve in je vključena v dogajanja Vaške skupnosti Lehen. Neomajna je njena požrtvovalnost pri raznih prireditvah, pri krasitvi majskega drevesa in pogostitvi gostov s sladkimi dobrotami. Dobro sodeluje z vsemi člani društva in se redno udeležuje vseh akcij, ki jih organizirata KUD ali VS. Blagajničarka KUD je že drugi mandat.

Jože Auberšek je ugleden in dober vaščan, nepogrešljiv na vseh prireditvah v VS Lehen, saj skrbi za ozvočenje in glasbo. V mandatu 2014–2018 je podpredsednik Vaškega sveta Lehen. Bil je tudi član OS Občine Podvelka v mandatu 2002–2006. Je aktiven član KUD Lehen, tudi tajnik društva. Kot član KO ZB za vrednote NOB je vsako leto aktiven pri organizaciji prireditve proslave pri pomniku NOB pri Urbančevi lovski koči.

Oba, Silva in Jože Auberšek, sta predana življenju in delu v VS Lehen.

PRIZNANJE ZA IZJEMNE DOSEŽKE NA PODROČJU KULTURE PREJME GABRIJELA SUŠEK PLANINŠIČ.

Gabrijela Sušek Planinšič je že od malih nog zapisana glasbi. Njena ustvarjalnost pride do izraza, ko poseže po flauti. S tem glasbilom se je srečala kot pripravnica v Glasbeni šoli Radlje. Kasneje je šolanje nadaljevala na Konservatoriju za glasbo in balet v Mariboru, Pedagoški fakulteti v Mariboru in Univerzi za glasbo in upodabljajočo umetnost v Gradcu, v razredu priznanega profesorja Erwina Klaumbauerja, solo flautista dunajskega simfoničnega orkestra.

V vseh letih glasbenega ustvarjanja je prejela izjemna priznanja, plakete in nagrade in s tem ponesla ime svojega kraja in Občine Podvelka daleč naokoli.

PRIZNANJE ŽUPANA PREJMEJO:

Športno društvo Kapla
Kulturno društvo Kapla
Lovska družina Kapla
OŠ Brezno-Podvelka, Podružnična šola Kapla
Prostovoljno gasilsko društvo Kapla
Mladinska ekipa PGD Kapla
Mateja Rihter

ZAHVALO ŽUPANA PREJMEJO:

Župnijska karitas Kapla
Društvo kmetič Dravska doline, KO Kapla na Kozjaku
Krajevna organizacija Rdečega križa Kapla
Župnija Kapla na Kozjaku
Vaška skupnost Kapla
Olga in Helmut Kojzek

ZLATE PETKE:

Kaja Hohnjec
Kaja Jarc
Jaka Kočunik
Špela Metličar
Špela Ribič
Martina Štelcer
Nina Veronik
Maja Gudlin

PRIZNANJA ZA NAJLEPŠE UREJEN POSAMEZNI OBJEKT V LETU 2015:

Marija in Stanislav Mumel, Lehen na Pohorju 47
Malčka in Ludvik Krenker, Janževski Vrh 6A
Marjana in Peter Rebernik, Brezno 29B
Dragica in Jožef Pušnik, Ožbalt 67
Jožica in Srečko Ofič, Spodnja Kapla 46A

PRIZNANJE ZA NAJLEPŠE UREJENO VS V LETU 2015 PREJME Kapla na Kozjaku.

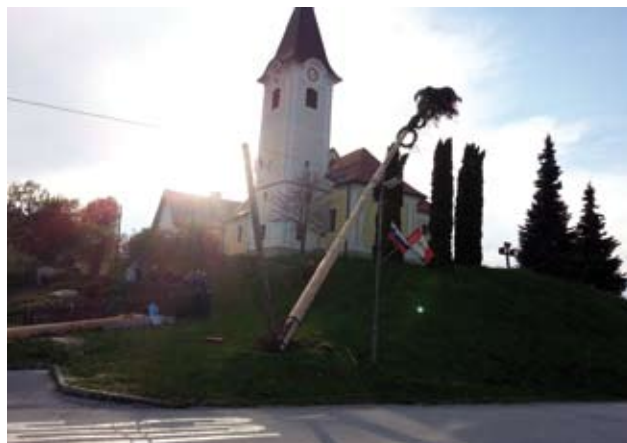
VS Kapla:

Pogled na leto 2014

Ko se ozreš nazaj, te lepi spomini ponesejo med mnoge dogodke, ki so zaznamovali našo Kaplo. Že vrsto let ob koncu meseca aprila poteka postavitve majskega drevesa s kulturnim programom, pri čemer sodeluje veliko ljudi, predvsem moških, ki že nekaj dni prej pripravijo drevo, ženske pa spletejo vence. Drevo vsako leto donira eden od kmetov oziroma lastnikov gozdov. Lani ga je daroval Pavel Garmut, letos pa Franek Žavcer.

Mnogi se še spomnite prvomajskih pohodov po Kapli. V želji obuditve te tradicije smo 2. maja organizirali pohod po Kapli, ki se ga je udeležila le peščica najbolj vztrajnih, saj nam je vreme malce ponagajalo. Čez leto je bilo organiziranih še nekaj pohodov, ki so polepšali sobotne popoldneve.

V okviru občinskega praznika so na Kapli potekale druge gozdarske igre, 16. avgusta, na praznik sv. Roka. Pomerilo se je 8 ekip, skupaj 26 tekmovalcev, v 5 disciplinah. Prvo mesto ekipno je pripadalo domačinom, ekipi Vrhonarji (Andrej Kerbler, Primož

Pintar, Bojan Pogorevc), prvo mesto posamezno je dosegel Blaž Cojzer (ekipa Andra).

Za naš kraj se trudimo in skrbimo za njegovo urejenost. Tako smo bili za trud nagrajeni s plaketo Občine Podvelka za najlepše urejeno vaško skupnost v občini v letu 2014.

Največja pridobitev za kraj v lanskem letu je bila vsekakor rekonstrukcija in asfaltiranje ceste na Breznikov vrh, saj za kraj, kot je naš, vsak del novo asfaltirane ceste pomeni bistveno izboljšanje kvalitete življenja ljudi v kraju. V nedeljo, 14. septembra, smo se množično zbrali na otvoritvi s kratkim kulturnim programom, domači župnik Jože

Motaln je opravil blagoslov in tako smo odsek ceste Hober–Breznikov vrh predali v uporabo, v upanju na še veliko takih pridobitev za kraj.

Leto je hitelo h koncu in tudi mi smo center Kaple spremenili v malo pravljico vas. Pri tem so nam bili v veliko pomoč učenci Osnovne šole Kapla skupaj z učiteljicami, ki so poskrbeli, da je bilo božično drevo obdano z darilci.

Še veliko se je dogajalo, vendar brez dobrega sodelovanja z društvi in brez pripravljenosti ljudi na sodelovanje nam marsikaj ne bi uspelo. V tem letu je naš kraj še posebej pomemben, saj bo pri nas letos potekal že 16. občinski praznik Občine Podvelka, zato ste že vnaprej povabljeni, da se nam pridružite. Dobrodošli na Kapli.

*Vaška skupnost Kapla,
Štefka Štrablek Garmut*

Šolska gledališka dejavnost na Kapli ali gledališče je izgradnja osebnosti

Ko govorimo o kulturi na Kapli, pogosto najprej pomislimo na prireditve, ki se odvijajo v prostoru šole na Kapli. Prav ta je tudi pomembna pridobitev za kraj, saj ponuja vse možnosti za takšno ali drugačno zvrst popoldanskega ukvarjanja. Da je kultura pomemben dejavnik vsakodnevnega življenja, kaže tudi obilica društev, ki so odprta vsem in prav gotovo si lahko vsak najde kaj za svojo dušo.

KD Kapla je zagotovo prepoznavno po svojih ljudskih igrah, ki so jih uprizarjali že skoraj profesionalni igralci, tako rekoč ljudje, ki so večino dneva preživeli pri kmečkih opravilih. To daje takšnemu kulturnemu udejstvovanju še prav poseben čar. Torej trdemu kmečkemu delu sledi nekaj za dušo, in to je kultura. Pohvalno. Obetajoče. Perspektivno.

Z izgradnjo nove šolske zgradbe smo dobili pred petnajstimi leti ugodne razmere za razvijanje šolske gledališke dejavnosti. V tem času je bila z dramsko dejavnostjo močno aktivna tudi gledališka skupina odraslih. Vzoru svojih staršev so sledili tudi šolski otroci in se vključevali v izbirni predmet gledališki klub.

Od leta 2000 je bil na šoli predstavljen naslednji repertoar:

1996/1997 - Lefebvre: Poroka cesarja Janeza

2000/2003 - Na kavi pri Angeli
- Kaznovani zapeljivec
- Olive

2003/2004 - Ljudska: Usodna zamenjava
2005/2006 - Alejandro Casona: O mladeniču, ki se je poročil s hudo žensko
2006/2007 - Branislav Nušič: Gumb
- Robert A. Stemmler: Čarovni klobuk
- Ljudska: Zamorec
2007/2008 - Ferdinand Raimund: Zapravljivec

2008/2009 - Sara Praper in Andrej Ravnjak: Pepca in Lovro

2009/2010 - Prešernovo življenje
2010/2011 - Ljudmila Novak: Mlin na Rači

2011/2012 - Alejandro Casona: O mladeniču, ki se je poročil s hudo žensko
2012/2013 - Andrej Rozman Roza: Janko in Metka

Pojem »gledališkosti« ima večji pomen, kot je vidno na prvi pogled. Učenci, ki se udeležujejo tovrstne dejavnosti, se tako rekoč izgrajujejo v osebnosti ravno preko gledališča. Mednarodne raziskave DICE (»Drama izboljšuje lizbonske ključne kompetence na področju izobraževanja«) navajajo nekatere prednosti tovrstnega izobraževanja, in sicer:

- sporazumevanje v maternem jeziku (učenci radi berejo, razumejo prisposobe, razumejo učno snov, upajo si izraziti svoje mnenje, imajo smisel za humor);
- vpliv na ključno kompetenco »Učenje učenja« (učenci si prizadevajo in vztrajajo pri učenju, gradijo na prejšnjih življenjskih izkušnjah, so bolj motivirani in samozavestni);
- medosebne, kulturne in socialne kompetence ter državljanska kompetenca (učenci so bolj empatični; pokažejo skrb za druge; bolje obvladajo stres in lažje rešujejo probleme; pogosto so osrednji lik v razredu; so bolj strpni do narodnih manjšin in tujcev; več verjetnosti je, da se, ko odrastejo, udeležijo volitev in sodelujejo v javnih zadevah);
- inovativnost in podjetništvo (učenci so bolj inovativni in podjetni, pokažejo več predanosti svoji prihodnosti ter imajo več načrtov);
- kulturna zavest in izražanje (gledališkost se prenaša tudi na druge zvrsti umetnosti in kulture, tudi na pisanje, ustvarjanje glasbe, filmov, na ročne spretnosti ter na udeležbe v vseh zvrsteh umetniških in kulturnih dejavnosti).

Vse zgoraj navedeno daje gledališki umetnosti drugačen prizvok, kot smo ga vajeni. Slovenska beseda pa je na tem območju, kjer poteka vsakodnevna emigracija zaposlitev preko meje, še kako potrebna za ohranjanje jezika in narodne pripadnosti. Učiteljice vse zgoraj navedene cilje uresničujemo ob pripravah učencev na kulturne prireditve.

Vsako leto je na Kapli dobro obiskana prireditev ob Prešernovem dnevu. Letos je bila prav na slovenski kulturni praznik. Udeležilo se je veliko krajanov. Nastopali so učenci OŠ Kapla, Ljudske pevke, vabilu so se odzvale tudi Rusalke iz Radelj ob Dravi. Jani Pavlič pa je predstavil avtorsko delo – dokumentarni film Razgledna pot po Kapli.

Suzana Praper Lipuš

Beseda naših osnovnošolcev

Besedila učencev 1. triade PŠ Kapla:

Moj dom

Naše domače ime je Štrablek. Živim na kmetiji, v veliki stari hiši. V stari hiši je lepo, vendar se veselim, ker delamo novo hišo. Pri nas je vedno hrup, ker nas je veliko.

Rene Štrablek, 2. razred, PŠ Kapla

Moj dom

Živim v Ožbaltu ob Dravi, na nadmorski višini 800 metrov. Živim na mali kmetiji, po domače na domačiji Ulbin. Imamo veliko živali: krave, bike, ovce, teličke, svinje, mačke, miške, kokoši in psa. Imamo svoj vrt, kjer sadimo zelenjavo. Na naši kmetiji imamo veliko objektov: hišo, v kateri živim, hlev za živali, garažo za avtomobile in svinjski hlev ter kokošnjak. Zelo rada pomagam pri domačih opravilih, tukaj mi je lepo. To je moj dom, v katerem živim.

Rebeka Pinter, 3. razred, PŠ Kapla

Moj domači kraj

Moj domači kraj je Kapla. Kapla je zelo lep hribovski kraj. Leži zelo blizu avstrijske meje. V centru Kaple je šola. Tukaj je tudi cerkev. Najvišji vrh je Sršenov vrh, ki meri 964 metrov. Nižje od vasice sta Odomovo jezero in lovski dom. Vesel sem, ker sem doma blizu šole.

Rene Štrablek, 2. razred, PŠ Kapla

Opis mojega kraja

Živim v kraju Kapla na Kozjaku. Kapla na Kozjaku je mala vas. V kraju imamo novo osnovno šolo, ki jo obiskujem tudi jaz. Zraven šole je naš gasilski dom. Imamo tudi športno igrišče. Pred šolo pod lipo stoji info točka, ki pomaga turistom. Sredi vasi je velika stavba, v kateri sta bili še trgovina in pošta, sedaj je samo gostilna. Na griču v vasi stoji cerkev, zraven nje je župnišče. Pokopališče je na drugi strani glavne ceste. Pod pokopališčem je majhno jezero, v njem so ribe in žabe, na njem pa rastejo lokvanji. Na vsaki strani vasi je ena kmetija. Skozi vas je speljana asfaltna cesta. Takšna je moja vas Kapla na Kozjaku.

Matej Kerbler, 3. razred, PŠ Kapla

Kapla na Kozjaku

Sem Rebeka Pinter, stanujem v Ožbaltu in obiskujem Osnovno šolo na Kapli.

Na Kapli imamo novo osnovno šolo, gasilski dom, cerkev sv. Katarine in gostilno. Na Kapli je veliko kmetij.

Kapla leži tik ob meji z Avstrijo, turisti jo radi obiskujejo, spada pod Občino Podvelka.

Sosednja naselja so Sv. Duh na Ostrem Vrh, Ožbalt, Gradišče na Kozjaku in Remšnik.

Rebeka Pinter, 3. razred, PŠ Kapla

Moj domači kraj

Moj domači kraj se imenuje Kapla na Kozjaku. Leži na nadmorski višini 750 m. V središču vasi stoji na hribčku cerkev. Vas ima tudi ribnik, kjer nekateri lovijo ribe in jih nato spustijo nazaj v ribnik. Na Kapli imamo šolo, ki jo obiskuje okoli 40 učencev. Jaz obiskujem 3. razred. Vas ima tudi igrišče, na katerem se izvajajo različne igre, dejavnosti in dogodki. Zame je Kapla najlepši kraj.

Žan Ploj, 3. razred, PŠ Kapla

Moj domači kraj

Moj domači kraj se imenuje Kapla. Kapla je vas, majhna vas na hribu. V dolino vodi več poti, ob vsaki teče potok. Ena pot vodi tudi v sosednjo Avstrijo. Okolica je obdana z gozdovi in hribi. Kapla ima veliko kmetij, zato se na pašnikih pasejo krave. Na hribčku stoji cerkev. Okoli hribčka je cesta.

Na Kapli je tudi šola, ki jo obiskuje bolj malo otrok. Nekateri učenci domov pelje kombi.

Imamo tudi gasilski dom in igrišče. Zelo smo ponosni na Odomovo jezero in lovsko kočjo, ki stoji ob njem. K nam zahajajo turisti s konji, kolesi in tudi peš.

Zelo rada imam Kaplo in sem vesela, da živim tukaj.

Tasja Krajnc, 2. razred, PŠ Kapla

Moja domača hiša

Moj dom je na Kapli. Živim na Zgornji Kapli. Hiša stoji na temeljih, starih okoli 200 let. Hiša je srednje visoka. Je zelene barve z rdečo opečnato kritino. V hiši živimo babica, dedek, teta, mama, ata, sestra in jaz. Hiša ima dva balkona, klet, pritličje, eno nadstropje in podstrešje. V hiši zelo rad živim, še posebej v svoji sobi. Hiša stoji na delno sončni legi. Mimo hiše vodi cesta.

Rok Kelenberger, 2. razred, PŠ Kapla

Moj dom

Živim na kmetiji, kjer se po domače reče pri Hoberju. Svoj dom imam zelo rada. Imamo še kar veliko hišo, v kateri živimo moji starši, jaz in moje sestre ter dedek in babica. Okrog hiše imamo veliko dvorišče z rožami in vrt. Imamo tudi hlev, v katerem imamo krave, v manjšem hlevu imamo telice in tudi hlev za prašiče. Od nas imamo lep razgled po Kapli, ko je lepo vreme pa vidimo tudi v Avstrijo.

Dijana Garmut, 3. razred, PŠ Kapla

Moj domači kraj

Moj domači kraj je Kapla na Kozjaku. Kraj Kapla ima veliko zanimivosti. Ima dve pohodni poti, ena je Srčkova pot, druga pa je Razgledna pot in se začne pri cerkvi sv. Katarine. Kraj Kapla ima tudi osnovno šolo. Nedaleč od vasi so turški britof, Odomovo jezero in lovska kočica. Kraj ima tudi gasilski dom. Vas šteje le nekaj hiš, druge so porazdeljene po okoliških hribih. S Kaple vodijo številne poti. Kraj Kapla leži blizu avstrijske meje. Izpred cerkve je zelo lep razgled na okoliške hribe.

Rok Kelenberger, 2. razred, PŠ Kapla

Moj dom

Moj dom je na Spodnji Kapli. Je čudovit dom, lepo urejen. Imamo hišo, sadovnjak in hlev, v katerem imamo živali. Hiša ima dva balkona in veliko oken, zato je dom zelo svetel. Imam svojo sobo, ki je roza barve. Hiša ima rumeno fasado in rdečo streho.

Eva Kočunik, 3. razred, PŠ Kapla

V centru vasi že 15 let stoji nova šola, na katero smo zelo ponosni

Misli učencev PŠ Kapla o mamah

Moja mama je najboljša, ker je prijazna in mi prebere pravljico.

Kristina, 1. razred

Moja mama je najboljša, ker mi pomaga pri nalogi in me stisne k sebi.

Damjana, 1. razred

Moja mama je najboljša mama, ker mi pospravi sobo, me spravi na kombi, speče pecivo in je prijazna.

Thierry, 3. razred

Moja mama je najboljša mama, ker mi pomaga pri domači nalogi, ker me večkrat objame, ker me ima rada in ker me razume.

Sabina, 1. razred

Moja mama je najboljša mama, ker me zna potolažiti, ker mi pove pravljico, ker se z mano smehlja in mi vedno pomaga.

Jan, 1. razred

Odmeva v vas otroški glas

(Maček Muri praznuje rojstni dan)

V letošnjem letu pravljica Kajetana Koviča, Maček Muri, praznuje 40 let. Ker ji tako otroci kot tudi odrasli radi prisluhnemo, smo se v vrtcih v naši občini odločili, da ji namenimo letošnjo že tradicionalno prireditev. V začetku meseca marca so otroci vseh vrtcev prejeli povabilo Mačka Murija na praznovanje

njegovega rojstnega dne. Že takrat so se pričele rojevati ideje, kaj bi Muriju lahko podarili, kako bi ga razveselili. Otroci so pokazali veliko veselja in ustvarjalnih idej ob načrtovanju praznovanja. Ker pa živimo v svetu, v katerem je vse preveč materialnih dobrin in v katerem pozabljamo na prijaznost,

lepe besede, nežne dotike, smo se odločili, da ga presenetimo s tem, kar najbolje znamo – s plesom in petjem. V sodelovanju s Kulturnim društvom Brezno-Podvelka smo izpeljali prireditev, ki je resnično odmevala v vas. Mačku Muriju so otroci vseh vrtcev podarili polne škatle plesa, pesmi, deklamacij, dramatisacij ter se tako naučili, da nas ne razveselijo le igrače, temveč tudi lepe misli in prijazne besede. Narisali so mu tudi risbice in zapisali prijazne želje. Seveda pa ne bi bilo praznovanja brez slastne torte ter pesmice Vse najboljše za te, ki so jo ob koncu prireditve vsi otroci zapeli skupaj. Za spremljavo na letošnji prireditvi sta poskrbeli Urška Pečonič in Špela Petrič Čučej. Obiskovalci so dvorano napolnili do zadnjega kotička, kar nas vse, ki smo se trudili ustvariti zanimivo in prijetno druženje, izredno veseli. Domov smo odhajali polni prijetnih vtisov ter s ponosom. Vzgojiteljice smo bile ponosne na svoje varovance, ki so se kljub okrnjenosti zaradi bolezni izjemno izkazali, starši pa na svoje male nadobudneže. Dokazali smo, da kljub majhnosti zmoremo ustvarjati velike stvari. Vabljeni tudi prihodnje leto!

Vzgojiteljica Andreja Krebs

Teden otroka v PŠ Lehen

Ko smo v ponedeljek stopili skozi šolska vrata, je naše nosnice zajel prijeten vonj po slastnih palačinkah! Naša kuharica, teta Lučka, se je zelo potrudila in nam jih napekla ogromno! Komaj smo čakali na čas malice, da smo se začeli sladkati z njimi. Od doma smo prinesli domače marmelade, seveda ni manjkal niti čokoladni namaz.

V torek zjutraj smo se odpravili na pot. Pa ne daleč! V bližini naše šole je namreč družina Vomer uredila 200 let staro kovačijo Pri Kovaču. Kovaški mojster nas je vodil skozi obdelavo železa do izdelka, ogledali pa smo si tudi posnetke glažutarstva, kamnoseštva ter žganja oglja, ki je včasih živel v bližnjem Josipdolu. Po okusni malici, ki nam jo je pripravila gospa Ivanka, krompir izpod peke, smo iskali skriti zaklad ter iz papirja izdelovali ladvice, ki smo jih spustili po bližnjem potoku. Z učenci iz Brezna smo preživeli ta dan skupaj, se spoznavali in naučili ogromno novih stvari.

Po pestrih prvih dneh šole smo komaj čakali sredo. S šolskim kombijem smo se odpeljali na Rdeči Breg, na lovsko kočo Klančnik, kjer se je začela naša dogodivščina. Tam nas je čakal Miran Praznik iz Zavoda za gozdove, ki nam je prijazno razkazal del gozdne učne poti in drevesne vrste, s katerimi se ponša ta del Pohorja. Po okusni malici iz nahrbtnika nas je pot vodila tudi mimo Hlebovega vodnjaka. Zasnovo za vodno učno pot so v preteklosti dodali prav učenci naše šole. Pri cerkvi sv. Ignacija smo

se počasi spustili v dolino in se polni vtisov po lepo preživetem dnevu vrnili v šolo.

Četrty dan v tednu otroka smo poimenovali »mladi vrtničkarji«. Korenje, zelje, papriko, paradižnik, fižol, koruzo, avokado, čebulo, krompir smo očistili, umili, narezali in iz njih pripravili veliko vrst solat. Solate smo potem z užitek pojedli za malico. Ko so bili trebuščki polni, smo prisluhnili Nuši Hamler iz Društva vrtničkarjev Ajda, ki smo jo povabili k nam v šolo. Zelišča, kot so peteršilj, žajbelj, origano, bazilika, pelin, šetraj, zelena, vrtna kreša, sivka, luštrek, drobnjak, melisa in polaj smo posadili v lončke. V mesecu decembru smo v šolo povabili starše in jim iz zelišč pripravili namaze in napitke.

Učenci, kot že vrsto let doslej, so komaj čakali na petkov večer. Ta je zanje poseben, ker lahko prespijo v šoli. Najprej smo skupaj z gasilci PGD Brezno Podvelka izvedli evakuacijo šole in se preizkusili v gasilskih veščinah. Vmes so nam starši spekli kostanje, nato pa so nam vzgojiteljice naših vrtcev predstavile lutkovno igrico. Pred počitkom smo se preizkusili v kvizu Male sive celice.

Ves teden otroka smo posneli in prikazali v oddaji KTV Dravograd, Šola, da se ti zrola, ki si jo lahko ogledate na povezavi: <https://youtu.be/pECgRRnjVnw>

Učenci in učiteljci Melita Tertinek in Mateja Par

Zlata poroka na Janževskem Vrhu

Petdeset let skupnega življenja sta med svojimi proslavila zakonca Marija in Ivan Garmut z Janževskega Vrha.

To so bila leta, ko sta se razdajala svojim petim otrokom in delu na strmi hribovski kmetiji.

Velikokrat je bilo težko, vendar sta zmogla, ker sta imela oporo drug v drugem.

Danes, po petdesetih letih skupnega življenja, sta lahko ponosna, saj sta uspela dati svojim otrokom največ: naučila sta jih delavnosti in znala sta jim vzbuditi ljubezen do staršev in rojstnega doma. Da je to res tako, dokazujeta tudi najstarejši vnukinji Polonca in Tjaša, ki sta kot poročni priči potrdili njunih skupnih petdeset let.

Naj jima življenje tudi v prihodnje nameni energijo – Mariji pri ustvarjanju daleč naokoli poznanega lovskega golaža, potic in krofov, Ivanu pa dober pogled na lovskih stezicah – predvsem pa še veliko zdravih let med njunimi najbližjimi.

Ivanka Vomer

Na obisku pri Pepci

V mesecu marcu v letošnjem 2015. letu je Jožefa Merzdovnik praznovala svoj 85. rojstni dan – lepa leta so to, a še lepše je pa to, da je Pepca ohranila dobrovoljnost kljub težkim trenutkom, ki ji jih je naložilo življenje. Pomaga ji njen razumni značaj, vera v Boga in naravo, ki sta močnejša, kot mislimo. Prav zato jo je tako prijetno prijeti za njene tople roke, ji pogledati v jasne in srčne oči, ker se navzameš njenega nasmeha, da bi še in še posedal

ob njeni postelji, se pogovarjal to in ono od včasih in danes brez jamranja in solz, ampak le o tem, da je tudi starost del čudovitega življenja, še posebno, če mineva v sončni sobi doma za upokojene v Radljah, kjer se tudi strežno osebje tako od srca nasmeje, ko ti odzdravi ali ko vstopi v sobo. In Pepci se vidi, da ji je tam všeč in naj ji bo še veliko let.

Berta Urbanc

Na obisku pri jubilarjih

Leto starejša, a še vedno z napotki mame, sem se odpravila na pot k jubilarjem in novim zgodbam.

Hubert Miglič

Blizu tovarne, takoj za ovinkom, sem opazila iskani cilj. Najprej sta me pozdravili vnukinji, ki sta skozi okno klicali: »Pritisni gumb tam spodaj,« za njima pa še njun štirinožni prijatelj Erik, ki je, kot vsak mlad pes, v meni videl novega prijatelja za igro. Po posredovanju vnukinj

mi je uspelo priti v hišo, kjer sem se rokovala z jubilarjem Hubertom Migličem in njegovo ženo. Skupaj z vnukinjama in velikim foto albumom smo sedli za mizo, kjer je začela nastajati naslednja zgodba ...

Ob prebiranju foto albuma, polnega črno-belih in barvnih slik, mi zakonca Miglič veselo razlagata, kdo so ti neznani obrazi, na drugi strani pa mi vnukinji razkazuje svoje punčke. Skozi fotografije mi gospod Hubert Miglič razkrije svojo življenjsko zgodbo.

Rodil se je 31. 10. 1925 v domači hiši. Po brezskrbnem, a z delom prežetem otroštvu, je prišel čas vojne. Vojni čas za nikogar ni lep in prizadel je tudi Huberta, saj je bil vpoklican, kasneje pa je pristal še v ujetništvu. Izpuščen je bil šele 18. marca 1946.

Vendar zna mladost vedno ugledati svetle trenutke in ti so bili za Huberta takrat, ko je skupaj s prijatelji igral »plehmuziko«. Mogoče je že kdo slišal za nenavaden inštrument, ki se imenuje »fligerhorn«. Ob mojem začudenju mi je Hubert s prsti pokazal, kako se nanj igra in malo me je spomnil na flavto, čeprav izgleda drugače.

Zakonca Miglič sta poročila 25. maja, na dan mladosti, kot je poudarila gospa Miglič, in leta 2007 sta praznovala zlato poroko. Rodili so se jima trije otroci: Janez, Marija in Miha, sedaj pa sta ponosna že na svoje vnuke.

Ko smo prelistali album do zadnje strani, mi je bilo prav žal, da sem se morala odpraviti, vendar so name čakale še druge zgodbe. Vnukinji sta mi pokazali še kozo, ki jo imata zakonca že zadnjih 5 let kot spomin na stare čase, ko je pri kmetiji bilo več živine in jo je bilo treba gnati na pašo.

Moj naslednji cilj je bil Dom koroških starostnikov v Dravogradu, še prej pa sem se ustavila v Podvelki, pri nečaku jubilarke Jožefe Habit. Ta mi je skupaj z ženo priskrbel sliko Jožefe in nekaj podatkov za osnutek zgodbe. Žena Malčka se je odpravila kar z mano in ob prihodu je že imela pripravljeno vrečko mentolovih bombonov, vedoč, da jih ima Jožefa najraje in bo pogovor tako lepše stekel. Med vožnjo mi je Malčka pripovedovala o Jožefi in še preden bi trenil, sva bile pri Domu Koroških starostnikov. Gospa je šla naprej do Jožefe, jaz pa sem šla najprej na obisk k jubilarke Albini Topler.

Albina Topler

Prijazna medicinska sestra me je pospremila do sobice gospe Albine Topler. Pozdravila naju je drobna gospa in povabila naprej do mizice, na kateri sta cveteli dve veliki orhideji, okensko polico pa so krasili nageljčki in rdeče pelargonije. Albina nama

je razložila, da si v domu s skrbjo za rože krajša čas, pogosto pa k njej na ženski »čvek« pride tudi soseda. Gospa Topler mi je pokazala svoj foto album. V njem je veliko veselih obrazov, ki jo spominjajo na čas, ko sta z možem praznovala zlato poroko v Breznu. Z iskrico v očeh mi je pokazala sliko, ko je skupaj z možem v cerkvi, na vsaki strani pa stojita mlada moška, vnuka, ki sta ju kot pričr pripovedovala do oltarja. Kasneje sta praznovala tudi biserno in železno poroko. Albina je bila poročena 65 let in z možem sta si še pred kratkim delila sobo v Domu koroških starostnikov. Rodila sta se jima sin in hčerka, imata 4 vnuke in 6 pravnukov.

Kljub izgubi moža in sina Albina z bežnim nasmeškom reče: »Čas gre naprej, a lepi spomini ostanejo.«

Jožefa Habit

Oskrbovanka Doma koroških starostnikov v Dravogradu je tudi jubilarke Jožefa Habit. Po pripovedovanju moje sopotnice Malčke se mi zdi, da jo že kar dobro poznam. Ob mojem prihodu sta bili že zatopljeni v pogovor, pri tem pa se je Jožefa že sladkala z bomboni.

Ob pozdravu je poznavalsko sklenila: »Ti si pa že dost v'lk'a, da bi mela latra.« Gospa ima dar, da človeka nasmeje do solz in tudi skozi pogovor nas je spremljal smeh.

Jožefa Habit se je rodila 16. 3. 1925 Mariji in Petru Kačiču v družini enajstih otrok.

Že kot mala deklica je spoznala, kaj pomeni trdo delo, saj je morala od doma za deklo pri »Petržejku«. Bila je pridna in je dobila delo marsikje pri kmetih. Ob delu so tekla leta in Jožefa je srečala življenjskega sopotnika Simona Habita. Dom sta si ustvarila na majhni kmetiji. Otrok nista imela, Simon pa je umrl leta 1967.

Kljub težkemu življenju se Jožefa nikoli ni pritoževala in njen recept za dolgo življenje je trdo delo in še enkrat delo.

Moja naslednja zgodba me je čakala na Svetem Duhu na Ostrem Vrhu, kjer živi jubilent Andrej Rauh. Kljub natančnim navodilom sem zašla in hvala prijaznim domačinom, ki so me usmerjali. Prispela sem do kmetije, ki jo skrbno pazi velik pes, ki pa je vse prej kot nevaren. Sprejela sta me slavljencev sin Rupert in njegova žena. Ob soku in pecivu se nam je po kratkem klepetu pridružil gospod Andrej Rauh z zelenim lovskim klobukom.

Andrej Rauh

Rodil se je 7. 11. 1925 na Vurmatu v družini šestih otrok. Starša sta imela kmetijo in delo na njej je bilo trdo. Andrej je čez dan pasel živino ali šel z očetom v gozd, ponoči pa je spal v hlevu. Seveda je z brati očetu marsikatero tudi

zagodel. »Enkrat smo očetu smuknili gvir (puško) in šli streljat veverice, samo nismo nobene dobili. Ko je ata za to izvedel, nam je rekel, da če smo mu že mogli gvir smuknit, bi lahko vsaj prave patrone (naboje) uporab'li«. Veselje do lovstva je Andrej povzel po očetu in že je 60 let lovec, o tem priča tudi jagerski klobuk, ki ga nosi še dandanes.

Kot fant je bil vpoklican v nemško vojsko, kasneje še v jugoslovansko. Bil je tudi v ujetništvu. Po vojni je peš hodil delat v gozd. Bodočo ženo mu je takrat predstavil prijatelj. Preskočila je iskrica in po poroki sta prevzela kmetijo njegovih staršev. Bog njima je naklonil 6 otrok in 13 vnukov ter 12 pravnukov.

Andrej je o svoji življenjski sopotnici, ki je umrla pred dvanajstimi leti, s toplino in otožnim glasom dejal: »Lepa je bla, pa nis'm je pozabo.«

Jubilanti se vsako leto spreminjajo, vedno spoznavam nove ljudi in videvam nove obraze, vendar že dve leti, odkar pišem o jubilentih, z veseljem videvam znan obraz Monike Rudolf. Letos sem se skupaj z njeno vnukinjo Rebeko Rudolf odpravila v Ožbalt na obisk k naši najstarejši občanki.

Monika Rudolf

Monika se je rodila na Remšniku, kjer je kot mala deklica s sestrama pasla koze in hodila v šolo. Kot otrok se spominja severnega sija, ki se je neke noči prikazal na nebu. Za nevednega otroka je bil ta severni sij nekaj čudovitega in novega. Mnoge Monikine zgodbe

so me pustile brez besed, tudi naslednja, ki jo vam bom povedala. V času 1. svetovne vojne je bil Monikin oče vpoklican v vojsko, od koder se ni nikoli vrnil, torej je Monika živela skupaj s svojo materjo in sestrama. Nekega dne, ko so bili skupaj doma, je Monika pogledala skozi okno, kjer je zagledala »nekaj rdečega in modrega, kak' niha«, kot mi je opisala takrat neznano lesketajoče se zlato. Takoj je poklicala mamo, saj je pri njih bilo v navadi, da so na novo najdene stvari obesili »roženkrenc«. Pravijo tudi, da se zlato sveti samo na vsakih nekaj let, saj je naslednje jutro že izginilo.

Monika pri svojih 102 letih še vedno uživa ob skodelici kave in domačem pecivu. Seveda gospa ohranja svojo pobožnost. Pravi, da če ona ne more v cerkev, pa cerkev pride k njej, kot sva se pošalili, saj jo vsak prvi petek obiše g. župnik. Pomembno ji je tudi ohranjanje stikov s starimi prijatelji, še pred kratkim jo je poklicala prijateljica iz Kanade in jo povprašala po njenem receptu za dolgo življenje. In kaj ji je Monika odgovorila? Isto kot meni: »Bodi dobre volje in veliko delaj.«

Dragi jubilanti, ne bom pozabila naših klepetov. Želim vam veliko zdravja in nasvidenje do prihodnjega srečanja.

Tjaša Pečovnik

Kako varno smo živeli v letu 2014 na območju Občine Podvelka

Policisti Policijske postaje Radlje ob Dravi smo v letu 2014 na območju Občine Podvelka obravnavali podobno število varnostnih pojavov kot leto pred tem.

Kršitve javnega reda:

V letu 2014 smo na območju občine obravnavali skupaj 25 kršitev s področja prekrškovnega prava, in sicer 20 kršitev javnega reda in miru, eno kršitev, povezano s prepovedanimi drogami, eno kršitev, povezano s prijavo prebivališča, eno kršitev Zakona o javnih zbiranjih in dve kršitve drugih predpisov.

PREDPIS	2010	2011	2012	2013	2014
Zakon o varstvu javnega reda in miru	21	59	32	23	20
Zakon o orožju	1	1	-	-	-
Zakon o zaščiti živali	1	2	2	5	-
Zakon o tujcih	-	5	1	4	-
Zakon o prepovedanih drogah	-	-	-	2	1
Zakon o prijavi prebivališča	-	1	1	-	1
Zakon o omejevanju porabe alkohola	1	-	-	-	-
Zakon o javnih zbiranjih	2	7	1	-	1
Ostalo	1	2	-	3	2
SKUPAJ	27	77	37	37	25

Kriminaliteta in javni red:

V letu 2014 smo obravnavali 27 kaznivih dejanj (v nadaljevanju: KD), leto pred tem pa 14 KD. Tako smo obravnavali eno KD neupravičene proizvodnje in prometa s prepovedanimi drogami, eno KD povzročitve hude telesne poškodbe, dve KD zlorabe pravic iz socialnega zavarovanja, 9 KD tatvine, tri KD velike tatvine, tri KD zatajitve, eno KD

poškodovanje tuje stvari, dve KD nasilja v družini, eno KD neplačevanja preživnine in štiri KD iz drugih področij.

	2010	2011	2012	2013	2014
Kazniva dejanja	19	54	32	14	27
Kršitve javnega reda	27	77	37	37	25
Prometne nesreče	50	34	46	30	25
Kršitve CPP	495	525	493	644	706

CPP = cestno prometni prekrški (podatek za vse ukrepe, vključno z opozorili)

Varnost cestnega prometa

Stanje na področju varnosti prometa je na območju Občine Podvelka zelo ugodno. Tako smo v letu 2014 obravnavali skupaj 25 prometnih nesreč (v letu 2013 skupaj 30), v katerih je bilo 13 oseb lahko telesno poškodovanih (leto pred tem 20), medtem ko smrtnih žrtev v prometu v letu 2014 ni bilo, prav tako pa tudi ne hudo telesno poškodovanih udeležencev v prometu.

• Prometne nesreče in posledice:

Leto	Prometne nesreče	POSLEDICE		
		mrtvi	HTP	LTP
2010	50	1	1	29
2011	34	1	2	21
2012	46	2	8	24
2013	30	-	-	20
2014	25	-	-	13

HTP = hudo telesno poškodovani; LTP = lažje telesno poškodovani

Na območju Občine Podvelka smo obravnavali 706 voznikov zaradi kršitev cestno prometnih predpisov, in sicer zaradi prekoračitve hitrosti skupaj 412, zaradi prekomerne količine zaužitega alkohola 20, zaradi neuporabe varnostnega pasu 15, zaradi nepravilne strani ali smeri vožnje 8 in zaradi neupoštevanja prednosti 7 udeležencev v prometu.

• **Nekatere kršitve cestno prometnih predpisov:**

Kršitev	2013	2014
hitrost	377	412
alkohol	32	20
varnostni pas	36	15
nepravilna stran/smer	5	8
neupoštevanje prednosti	2	7

Opomba: predstavljene so vse kršitve (represivni ukrepi in opozorila)

Aktivnosti Varnostnega Sosveta Podvelka – Ribnica na Pohorju

V letu 2014 je bil na področju zagotavljanja varnosti aktiven tudi Varnostni Sosvet PP Radlje, Občine Podvelka in Občine Ribnica na Pohorju.

Tako smo podali štiri pisne pobude, in sicer:

- pobudo na Direkcijo RS za ceste za primerno ureditev prehajanja pešcev čez glavno cesto v Javniku;
- pobudo in apel na Občino Podvelka za čim prejšnjo ureditev avtobusnih postajališč v Ožbaltu ob Dravi;
- pobudo predsedniku Civilne zaščite Občine Podvelka za občasen pregled skalnega pobočja nad naseljem Brezno;
- pobudo na Občino Podvelka za prijavo na razpis Javne agencije RS za varnost prometa za pridobitev preventivne table »vi vozite«.

Prav tako smo na spletni strani občin Podvelka in Ribnica na Pohorju objavili pet preventivnih prispevkov, in sicer: nasvete za večjo varnost motoristov v prometu, prispevek Odgovorno lastništvo psa – odgovornost do sebe in do drugih, prispevek Poskrbimo za lastno varnost svojega

Aktivno smo delovali tudi na področju **preventive**, saj je vodja policijskega okoliša v letu 2014 izvedel skupaj 83 preventivnih aktivnosti. Največ jih je izvedel v osnovnih šolah in vrtcih, in sicer na področju varnosti otrok v prometu na poti v šolo in domov, varne rabe pirotehničnih izdelkov, vrstniškega nasilja, varne rabe interneta, varnosti otrok – kolesarjev v prometu.

premoženja, prispevek Preventivni nasveti ob pričetku šolskega pouka 2014/2015 in prispevek o uporabi pirotehničnih izdelkov.

Za območje Občine Podvelka je tudi v preteklem letu delovala **policijska pisarna** na naslovu Podvelka 2. Na vodjo policijskega okoliša se je v 73 uradnih urah te pisarne preko telefona ali osebno obrnilo skupaj 134 občanov.

Za neinterventne zadeve s področja policijskega varstva vas bo vodja policijskega okoliša tudi v bodoče sprejel v policijski pisarni Podvelka v času **uradnih ur**, in sicer v:

- **ponedeljek med 8. in 9. uro,**
- **sredo med 15. in 16. uro in**
- **petek med 8. in 9. uro.**

V tem času lahko pokličete tudi na telefonsko številko 876 60 02. Na vodjo policijskega okoliša se lahko obrnete tudi preko elektronske pošte janez.otorepec@policija.si

*Janez Otorepec,
vodja policijskega okoliša
in predsednik Varnostnega Sosveta*

Prijetno praznovanje ob 20-letnici KD Kapla

Mozaik petja in besede

Kulturno društvo Kapla je svojih 20 let uspešnega in aktivnega delovanja obeležilo s slavnostno prireditvijo, v soboto, 30. avgusta, na kateri so se spomini prepletali z glasbo. Akademikinja dr. Zinka Zorko, rojakinja s Kaple, je pripovedovala o svojih bogatih življenjskih doživetjih, z veseljem pa je omenila tudi, kako rada posluša Ljudske pevke s Kaple. Ivan Verčko-Vanč in Boris Garmut sta nam zaupala nekaj igralskih dogodivščin, vodja ljudskih pevk Štefka Pavlič je izrazila svojo željo, da bi tudi mladi nadaljevali z ohranjanjem ljudskih pesmi, koordinatorica Območne enote JSKD Radlje Cvetka Miklavc je predstavila uspehe naših pevk na pevskih srečanjih. Dolgoletni predsednik društva Matjaž Poglajen, ki je za svoje angažirano delo lansko leto zaslužen prejel Srebrni grb Občine Podvelka, je opisal aktivno delovanje, župan Anton Kovše pa je KD Kapla lepo pohvalil ter tudi izročil priznanje župana. Glasbeni gostje – vokalna skupina Sonus iz Oplotnice – so pripravili lepo presenečenje, saj so

na začetku zapeli pesem V prijetni vasi na Kapli. Ljudske pevke so prejele zlate Maroltove značke, člani dramske skupine pa bronaste, srebrne in zlate Linhartove značke. Mnogim priznanjem, ki jih je društvo že prejelo, se je pridružilo še Jubilejno

priznanje območne izpostave JSKD Radlje ob Dravi za 20-letnico delovanja. Kulturno društvo Kapla je bilo na pobudo Igorja Glasenčnika ustanovljeno leta 1994, sestavljajo pa ga štiri sekcije: dramska sekcija, ljudske pevke, sekcija na šoli in sekcija za pripravo prireditev.

Ljudske pevke s Kaple, vokalna skupina Sonus, Trio Marjanca in Veseli Kaplčani so popestrili prireditev, ki je potekala zunaj - tako je pogled na osvetljeno Kaplo pričaral posebno atmosfero. Skeč Uboga služničad je nasmejal mnogoštevilno občinstvo.

Ni samoumevno, da ima kraj kulturno društvo. Ni samoumevno, da je kulturno društvo aktivno na mnogih področjih. Ni samoumevno, da si ljudje vzamejo čas za druge. Zato moramo biti tega še bolj veseli. Posameznik sam ne bi nikakor zmožel takšnega dela, če pa se ljudje povežejo, lahko nastane kaj lepega. In člani KD Kapla smo zelo povezani, v vseh teh letih smo postali pravi prijatelji. Vsak prispeva svoj kamenček v mozaik.

Delovanje KD Kapla je lepo predstavljeno v fotoknjigi, ki smo jo ob jubileju izdali - z željo, da

bi se ta mozaik KD Kapla tako uspešno dopolnjeval še dolga leta ter tako razveseljeval mnogo ljudi - v kraju in tudi širše.

Mateja Rihter
Foto: Katja Volmajer

Kulturno društvo Ožbalt v letu 2014

Leto 2014 je bilo za Kulturno društvo Ožbalt prav posebno leto. Po 15 letih delovanja društva je prišlo do zamenjave celotnega vodstva. Vodilne funkcije smo prevzeli mladi, ki smo se vodenja lotili z zagonom, novimi, svežimi idejami, a vendar z veliko vprašanji. »Ali nam bo uspelo?«, »Kaj če ne bomo uspeli nadaljevati tradicije uspešnega društva?«, »Kaj če ne bomo uspeli povezovati celotnega društva?« ... Vendar so bili vsi dvomi in strahovi odveč. Izpeljali smo izredno uspešno leto, pohvalimo se namreč lahko s kar nekaj uspešnimi prireditvami.

Najbolj smo ponosni na naši tradicionalni prireditvi 6. srečanje igralcev skečev »Samo, da je hejc« in 15. srečanje pevskih zborov »Je pa sobota večer«. Na žalost nam vreme prireditev ni dopustilo izpeljati na letnem odru, s katerim se v Kulturnem društvu Ožbalt najraje pohvalimo. Kljub vremenskim preprekam pa smo obe prireditvi vendarle izpeljali v krajevni dvorani v Ožbaltu.

Prav tako smo v preteklem letu pričeli z realizacijo enega večjih dramskih projektov, ki pa je premierno uprizoritev doživel 8. februarja v letošnjem letu. Gre za dramsko igro »Kiriga pa tej naj obkrožim?«, ki je avtorsko delo Iris Golob, vodje dramske sekcije v našem društvu. V igri je bila predstavljena komična plat resnih volitev, ki je gledalce spravila v dobro voljo in nasmejala. Bili smo navdušeni nad obiskom,

zato v letošnjem letu zagotovo načrtujemo še kakšno ponovitev.

Naši pevci Ožbaltski puobi pa imajo v preteklem letu poleg 15. srečanja pevskih zborov in ostalih nastopov za sabo tudi enega večjih pevskih projektov. V jesenskem času so namreč v sodelovanju z ženskim pevskim zborom Lipa z Sv. Duha na Ostrem Vrhu odpeli 5 maš; v Ožbaltu, na Kapli, na Breznu, na Remšniku in na Sv. Duhu.

Našim tradicionalnim in običajnim prireditvam pa smo dodali tudi nekaj novosti. V velikonočnem času smo priredili delavnice in izdelavo vaškega pegla, konec poletnih počitnic smo izpeljali igralni dan za otroke na igrišču v Ožbaltu, priredili smo nekaj filmskih večerov na letnem odru, ob Ožbaltski

nedelji pa smo, kot je zdaj že postala tradicija, izvedli kratek kulturni program. Vseh prireditev in dogodkov je preveč, da bi vam jih predstavljala. Užitek, ki ga doživljamo mi ob ustvarjanju in nastopanju, pa vam tako ali tako lahko najbolje približamo na naših nastopih in prireditvah. Zato vas prisrčno vabimo, da se udeležite kakšnega dogodka v organizaciji KD Ožbalt. Ne bo vam žal.

Saša Tertinek,
predsednica KD Ožbalt

Naše kulturno umetniško društvo

Kulturno umetniško društvo Lehen z velikimi koraki stopa proti okrogli obletnici. Tudi devetnajsto leto delovanja smo začrtali smelo in za nami je že kar nekaj uspešnih dogodkov, prireditev in delovnih akcij.

Za lažji začetek leta smo se srečali na zboru članic in članov ter ob prijetnem druženju začrtali smernice za svoje delo.

S pesmijo smo popestrili prireditev na Breznu ob tradicionalnem rezu potomke najstarejše trte z mariborskega Lenta, izdelke, ki so nastali z japonsko tehniko prepogibanja papirja, pa smo postavili na ogled na razstavi velikonočnih pisanic v Breznu.

Tudi v domačem kraju smo pomlad pričakali s pesmijo, ob materinskem dnevu pa smo krajanke razveselili z rožicami.

Včasih je treba pošteno zavihati rokave v čisto pravem pomenu besede. Odločili smo se namreč, da nekaj finančnih sredstev, ki nam bodo v pomoč pri delovanju, pridobimo z akcijami zbiranja starega železa.

Želimo si, da bi nam vse zastavljeno uspelo realizirati ali še bolje, morda narediti še kaj več.

*Prireditev ob materinskem dnevu
(Foto: Borut Končnik)*

Japonski modreci pravijo takole:

»あなたが私のそばに友人を持っている場合は、決して長すぎる。«

(Če imaš prijatelja ob sebi, ni nobena pot predolga).

*KUD Lehen,
predsednica Anica Ričnik*

Izdelki z origami tehniko (Foto: Anica Ričnik)

Delo društva za ohranitev kulturne dediščine in umetnosti v letu 2014

Društvo za ohranitev kulturne dediščine in umetnosti je v letu 2014 pripravilo številne razstave in delavnice: rokodelsko razstavo v Vuzenici, razstavo starinskih fotoaparotov v hostlu v Slovenj Gradcu, učno delavnico za študente Višje lesarske šole Maribor, ki so predsedniku društva Mirku Kogelniku podelili priznanje za večletno partnersko sodelovanje pri usposabljanju študentov v oblikovanju lesa. Člani društva smo pripravili brezplačne razstave in delavnice tudi za učence OŠ Vuzenica, Radlje ob Dravi in Lehen, tudi z namenom, da bi jih vzpodbudili k razmišljanju o rokodelskih poklicih.

Še posebej z veseljem smo sprejeli sodelovanje z OŠ Lehen, saj sva z Mirkom tudi člana KUD Brezno Podvelka. Mladim na osnovni šoli Lehen je bila predstavljena zgodovina fotografije in svetil.

Z zanimanjem so si ogledali različne fotografske aparate in se seznanili s tehnikami fotografiranja skozi stoletja; prav tako so se seznanili z različnimi načini razsvetljave in si ogledali različne pripomočke za svetenje.

Članica društva Hermina Ropoša je sodelovala s Karlom Rustjo, dolgoletnim zbiralcem gradiva, poznavalcem in avtorjem številnih publikacij in knjig o železniških progah na Slovenskem, ki je bil v lanskem letu njen gost v Podvelki. V mesecu aprilu 2015 je Karel Rustja v sodelovanju s Koroškim pokrajinskim muzejem iz Slovenj Gradca predstavil zgodbo Koroške železniške proge v digitalni izdaji z naslovom »150 let Koroške železniške proge«.

Hermina Ropoša

Svečanost v čast prvim pohorskim partizanom

Kakor vsako leto je bila tudi lani pri Pomniku NOB ob Urbančevi lovski koči v Lehnu na Pohorju v soboto, 26. julija 2014, slovesnost v čast prvim pohorskim partizanom. Organizirali so jo: KO ZB za vrednote NOB Podvelka, Občina Podvelka, Vaški svet Lehen na Pohorju, KUD Lehen in Osnovna šola Brezno – Podvelka.

Zbranih 250 ljudi so nagovorili predsednik KO ZB za vrednote NOB Podvelka, častni občan Občine Podvelka tovariš Borut Končnik, župan Občine Podvelka Anton Kovše ter predsednik skupnosti Lackovega odreda tovariš Ivo Vrhnjak – Ožo, prof. dr. Valentin Sima, vodja delegacije Zveze koroških partizanov in Celovca ter letošnji dobitnik Zlate plakete Zveze združenj borcev Republike Slovenije Marjan Kos ter nekateri drugi predstavniki prispelih delegacij.

Župan Občine Podvelka Anton Kovše je v svojem nagovoru opisal razvoj in dosežke občine v tem mandatnem obdobju in orisal svojo vizijo za vnaprej.

Prva pohorska četa je v noči na 11. avgust 1941 napadla orožniško postajo v Ribnici na Pohorju. To je bil prvi oborožen spopad z okupatorjem na območju Pohorja v neposredni bližini Maribora, v katerem so Nemci utrpeli prve žrtve. Slovesnosti in druženja po njej so se udeležile delegacije občinskih in krajevnih organizacij od Ruš do Dravograda in Mislinje, predsednik Skupnosti Lackovega odreda tovariš Ivo Vrhnjak – Ožo, njihov podpredsednik tovariš prof. Peter Macuh in borci Lackovega odreda, Veteransko policijsko društvo Sever, Zveza Slovenskih častnikov Radlje ob Dravi, Zveza veteranov vojne za Slovenijo dravske doline, izgnanci ter občanke in občani Podvelke in sosednjih krajev.

Posebno obeležje in poudarek je dogodku dala prisotnost Slovenske vojske, njen 74. Pehotni bataljon je poslal častno stražo, ki je asistirala polaganju dveh vencev ob Pomnik NOB.

Predsednik KO ZB za vrednote NOB Podvelka tovariš Borut Končnik je pozdravil udeležence in po svojem nagovoru prebral pozdravno pismo nekdanje obrambne ministrice dr. Ljubice Jelusič. V prvem delu svojega govora je z vidika obramboslovja ocenila in opisala nastanek Prve pohorske čete in njen napad na orožniško postajo v Ribnici na Pohorju. Med drugim je nadalje povedala: »Pomembno, da vse dogodke vstavimo v takratne realne zgodovinske okoliščine in jih ne izkrivljamo in ne prirejamo za različne rabe. Predvsem pa je važno, da razumemo s kako zagrizenimi nasprotniki so imeli opravka ti prvi pohorski partizani. Le želimo si lahko, da bi slovenski narod vselej v svoji zgodovini in tudi v prihodnosti premogel tako pogumne ljudi za izhod iz kakršnekoli krize. Živimo v miru, ki so nam ga priborili tudi neustrašni pohorski borci ter kasneje borci osamosvojitvene vojne, teritorialci in miličniki. Vendar ni dobro, če neizmerno trpljenje pozabljamo ali se celo vdajamo potrebi po tem, da bi konflikte iz zgodovine izbrisali, pometli s praga s pravne in lepše bodočnosti.«

Po prebranem govoru je Borut Končnik nadaljeval: »Danes pa ima naš praznik še poseben pomen. Minilo je namreč trideset let, odkar je bila na novo zgrajena že dotrajana Urbančeva lovska kočica in poleg nje postavljen pomnik prvi pohorski četi. Pobudo so dali prvoborec Ivo Skerlovnik in Maks Gašparič iz Ruš ter ravnatelj Osnovne šole Brezno – Podvelka prof. Peter Macuh. On je vodil in koordiniral vse dejavnosti, pomagali so mu Ivo Šrifl, Franjo Štruc, Mirko Novak ter likovni pedagog Štefan Kresnik. Prav on je izdelal celoten načrt projekta.«

Pester kulturni program so oblikovali pevski zbor KUD Lehen, učenci osnovnih šol Brezno – Podvelka in Ribnica na Pohorju in pevke Šentjačanke, recitatorka tovarišica Milena Končnik ter Ljudske pevke s Kaple, ki jih je na harmoniki spremljal Martin Volmajer. Moderatorka uspele proslave je bila Tjaša Pečovnik. Podeljeno je bilo Priznanje Zlata plaketa ZZB za vrednote NOB Slovenije, ki ga je prejel tovariš Marjan Kos, kurator Koroškega pokrajinskega muzeja. Podelila sta mu jo predsednik ZB za vrednote NOB Radlje ob Dravi mag. Alan Bukovnik in podpredsednik Lackovega odreda prof. Peter Macuh. Vodja delegacije Zveze koroških partizanov iz Celovca prof. dr. Valentin Sima nam je namenil te besede: »Zahvaljujem se vašemu združenju za vabilo in posebej njegovemu predsedniku Borutu Končniku, saj se je naše povezovanje začelo prav v času druge svetovne vojne, ko so aktivisti osvobodilne fronte iz centralnega slovenskega prostora skupaj z nekaterimi domačini poleteli 1942. leta tudi na Koroškem začeli graditi uporniško mrežo OF.«

Ti ljudje, katerih se danes na tem mestu častno spominjamo, so se tedaj zavedali, kaj terja zgodovinski trenutek in kaj je treba storiti. V tem naj so nam za vzgled. Upam, da bomo tudi mi videli in znali spoznati z razumom in srcem, kaj je potrebno danes. To pa še ni vse: tudi glede na sedanost in prihodnost upam, da bodo razumeli, da človeška družba ne more sloneti samo na tržnih mehanizmih, ampak je za njen razvoj potrebna tudi solidarnost, kar pomeni tudi, da je potrebna močna država, ki skrbi za socialno uravnovešenost med ljudmi in za javno dobro. Slovesnost smo zaključili ob dobri malici in sladkih dobrotah.

Borut Končnik

Občinski praznik smo prvič praznovali v VS Podvelka

Leto 2014 se je za člane VS Podvelka začelo vznemirljivo. Prvič v zgodovini Občine Podvelka smo namreč bili gostitelji občinskega praznika pri nas doma. Podjetje Marles nam je odstopilo prostor pri skladišču, ki smo ga skupaj s pomočjo Občine Podvelka ter pridnih posameznikov očistili ter pripravili na praznovanje.

Petkov dan je minil v znamenju Društva podeželskih žena Brezno Podvelka, ki so pripravile tekmovanje v kuhanju »Dare župe«. Čudovit popoldan se je nadaljeval tudi v noč, ko smo se veselili pod šotorom.

Sobota se je začela sončno in tako smo izpeljali vaške igre, nadaljevanje slavja pa je uničila vremenska ujma, ki je pustošila po naši občini. Žalostni in v skrbeh za tiste, ki jim je vreme uničilo domove, smo se razšli.

Tako je, da proti vremenu žal nihče ne more ničesar. Praznovanje v naši vaški skupnosti smo zaključili bogatejši za veliko izkušenj. Ponosni smo na to, da smo v času priprav na praznik naleteli na dobre sokrajane, ki so nam bili pripravljene pomagati in so se veselili skupaj z nami.

V mesecu septembru smo vse, ki so nam pomagali in bili del naše zgodbe v teh štirih letih našega mandata (društva in posamezniki), povabili na Lovsko kočo Klančnik, kjer smo obujali spomine in se družili. Vaški svet Podvelka se je vsakemu posebej zahvalil za dobro sodelovanje in ponujeno pomoč, ko smo jih potrebovali.

Na žalost peterice, ki je začela mandat v letu 2010, ni več ... Zapustila sta nas dva pridna in marljiva krajana, Stanko in Silvo ... Vendar lahko z gotovostjo zapišem, da sem ponosna na to peterico, saj smo med seboj spletli vezi in za seboj puščamo sledi ... Verjamem in upam, da se bo nova ekipa vaškega sveta trudila za Podvelko, za ljudi in mogoče jim bodo prav prišle tudi naše sledi ...

Mateja Par,

predsednica VS Podvelka v mandatu 2010–2014

Foto: Slavko Prijatelj

V Ožbaltu je vedno fajn

Marsikomu se zdi, da v Ožbaltu vedno več stvari izginja. Skorajda smo izgubili trgovino, že dolgo časa nimamo več zdravniške in zobozdravniške ordinacije. Prav tako ni več podružnične šole, ostal je le še vrtec. Včasih smo imeli celo bazen. Pa tudi tega že dolgo več ni. Kot se vse spreminja, se spreminja tudi življenje v Ožbaltu. Nekaj stvari smo tekom časa izgubili, nekaj pa jih postopoma zopet pridobivamo. V letošnjem letu se lahko veselimo nove avtobusne postaje in objekta z združeno trgovino ter štirimi stanovanji. Življenje v Ožbaltu se razvija ter prilagaja potrebam in željam krajanov. V Vaškem svetu Ožbalt se za to še posebej trudimo. Pomemben del dogajanja v Ožbaltu so tudi prireditve in različni dogodki, s katerimi se trudijo naša krajevna društva ter člani vaškega sveta. Prihod dedka Mraza, pustovanje, postavljanje majskega drevesa, kresovanje in pohod na Grilov vrh so zagotovo dogodki, ki privabijo Ožbaltčane, da preživijo prijetne trenutke med prijatelji, sosedi in sokrajanji. Nekaj prireditev je tradicionalnih, nekaj pa smo jih v zadnjem času poskušali obuditi, saj so zamrle. Tako smo se v februarju pustne šeme po dolgem času sprehodile po Ožbaltu. V času prvomajskih praznikov pa smo obudili tudi kresovanje in prvomajski pohod na Grilov vrh. Kljub daljšemu premoru so bile vse prireditve dobro

obiskane. Zagotovo se bomo potrudili in obujeno tradicijo nadaljevali. V Ožbaltu je namreč vedno fajn!

*Saša Tertinek,
predsednica VS Ožbalt*

Praznično obarvana Podvelka

V petek, 26. novembra preteklega leta, smo člani Vaškega sveta Podvelka s pomočjo otrok iz vrtca Podvelka in njihovih staršev praznično obarvali Podvelko. Začeli smo s čudovitim programom, ki so nam ga skupaj z vzgojiteljicama pripravili otroci. Kot doslej smo postavili smrečice, na katere so otroci obesili okraske, ki so jih skupaj z vzgojiteljicama pridno izdelovali v vrtcu. Tudi starši niso sedeli križem rok. Mame so pridno pekle pecivo, ki so nam ga skupaj s toplim čajem in kuhanim vinom stregle vaške žene, očetje pa so pomagali obešati okraske na še tako visoke veje. Ker pa smo želeli pričarati čisto pravo praznično vzdušje, smo prižgali tudi novoletne lučke, s katerimi smo okrasili celoten »park« že v preteklih dneh.

Sebastjan Lipuš, predsednik VS Podvelka

Foto: Janez Otorepec

Vaška skupnost Brezno

Vaška skupnost Brezno šteje približno 660 prebivalcev in se razprostira na 5 kvadratnih kilometrih. Sestavljajo jo naselje Brezno, del naselja Javnik in del naselja Kozji Vrh. Konec leta 2014 smo izvolili nov vaški svet, ki dobro sodeluje z županom Antonom Kovšetom in občinskima svetnikoma mag. Jožetom Marhlom in Matejem Neumeistrom. V letu 2015 naj bi se glede na sprejet občinski proračun izvajala naslednja dela:

- vodovod kohezija
- pločnik Štimpah–Ambrož
- ureditev kanalizacije Brezno
- otroško igrišče Javnik
- obnova hiše na asfaltnem igrišču v Breznu
- napeljava vodovoda do odbojarskega igrišča
- sprotno odpravljanje manjših tegob.

Vaški svet v sestavi Drago Selič, Stane Mori ml., Nataša Pečecnik, Igor Kupnik in Rajko Jelen bomo

skrbno prisluhnili prebivalcem naše vaške skupnosti in po svojih močeh pomagali pri razreševanju njihovih težav. Predloge, ki bodo imeli za posledico večja finančna vlaganja, pa bomo skušali predlagati v nov proračun.

V Vaški skupnosti Brezno delujejo naslednja društva: PGD Brezno-Podvelka, Društvo za šport in rekreacijo Brezno-Podvelka, Društvo invalidov Brezno-Podvelka, Društvo upokojencev, Turistično olepševalno društvo Brezno-Podvelka, lovska družina, kinološko društvo, Društvo podeželskih žena Brezno-Podvelka.

V kraju so tudi osnovna šola, vrtec in Župnija Brezno. Dobro sodelovanje med društvi, osnovno šolo, vrtcem in župnijo lahko močno izboljša življenje v naši vaški skupnosti

Člani VS BREZNO

Kaki ni samo sadež primorskih krajev

Ob hiši Slavke Ropret v Breznu že peto leto zelo uspešno raste kaki, ki ga je posadil njen zet Tone Vrenčur. Prve plodove je drevo obrodilo že v drugem letu rasti. Lansko jesen pa so se mlade veje kar šibile pod težo številnih zrelih zlatorumenih plodov, skupno so jih našteali preko osemdeset.

Kaki je sadež jeseni in je bil nekoč hrana bogov. Je vitaminska bomba, bogata tudi z minerali in antioksidanti. Pradomovina kakija je Vzhodna Azija, v naše primorske kraje so ga prinesli v letih pred prvo svetovno vojno. Največ ga pridelajo v Strunjanski dolini.

Mag. Jože Marhl

Plodovi kakija ob hiši Slavke Ropret v Breznu

Lovsko leto na Kapli

Poslanstvo lovca je edinstveno in v današnjem času še kako pomemben člen pri ohranitvi narave ter pestrosti prostoživečih živalskih vrst. Lovci se prebujamo z naravo, dihamo z njenim ritmom, odštevamo letne čase, hrepeneč po novih doživetjih, ki jih lahko nudi le narava ter njena živa celota. Ljudje se odmikajo od narave, mnogi pozabljajo na življenjski krog, ki se vrti že toliko tisočletij in se z rojstvom ponovno sklene nazaj v celoto. Smrt v naravi napravi drugemu bitju prostor. Nekateri pozabljajo, da smo uspeli kot vrsta prav zaradi začetkov lova. Za preživetje nismo več odvisni od lova, ampak tu je naša pokrajina, njena zmogljivost nosilnosti različnih živalskih vrst, katere populacije naseljujejo naša slovenska lovišča.

V snežni odeji se podamo lovci na Kapli v lovišče na lovsko-čuvajske obhode, da preverimo, če je v katerih predelih treba priskočiti divjadi na pomoč. V zimskem času za dobro počutje divjadi veliko

prispeva mir. Idilo miru lahko prepreči pojav potepuških psov ali brezvestnih zimskih turistov, ki gredo čez vse meje. Tik pred koncem zime nastopi občni zbor, na katerega povabimo predstavnika Lovske zveze Maribor (LZM), predstavnike društev na Kapli, predstavnika sosednjih LD Remšnik ter Vurmat in seveda župana Občine Podvelka. Lovci se ga udeležimo oblečeni v slavnostni lovski kroj. S ponosom zapišem, da se lovci udeležimo za nas še vedno občnega zbora Lovske družine Kapla in ne lovskega društva. Razlika v pomenih je znana in se kaže v samem odnosu med nami člani, ki so še vedno nekako družinski in ne društveni. To nam zaenkrat uspeva, kar se kaže v realizaciji del, druženju in disciplini. Sam dogodek se zaključi v sproščnem vzdušju s krstom lovskega zelenca, ki je dve leti pridobival praktično in teoretično znanje s pomočjo mentorjev v našem lovišču in pridobil končno, teoretično znanje še v LZM.

V omenjeni zvezi opravi tudi lovski izpit LZS. Lovski krst je poslednje dejanje, preden postane še polnopravni član naše zelene bratovščine.

Končno nastopi čas, ko se sonce prikaže prej in ostaja dalj časa na nebu. Žafrani, trobentice, zvončki pričnejo naznanjati pomlad, ko se odpravimo lovci v lovišče polnit solnice s kameno soljo. Lovske steze, s katerih pričnemo čistiti odpadlo listje, suhe veje in podrti drevesa, nam kasneje omogočijo, da se na lovskih obhodih premikamo čim bolj nemoteče za divjad in v korist pri izbiri šibke, lovne parkljaste divjadi za nas. V tem času se preveri stanje mnogih lovskih prež, ki jih naše lovišče premore ter se po potrebi izvedejo popravila. Čas štetja in opazovanj srnjadi nastopi z vso vnemo. Divji prašiči in njihov prebujajoči apetit po beljakovinah povzroči, da se marsikateri travnik ponoči spremeni v zorano njivo. Glede tega živijo na območju našega lovišča razumni ljudje, večina lovcev je tudi skrbnih kmetov, kar pripomore pri reševanju nastalih škod. V čedalje bolj cvetoči, z rastlinjem bogati zeleni pokrajini se takrat pričnejo kazati tudi različni bolezenski znaki pri srnjadi, ki jih je potrebno z uplenitvijo tudi predčasno odvzeti iz lovišča. Lovci nadaljujemo svoja načrtana dela, na vrsti so različne spomladanske delovne akcije. Na krmnih njivah se poseje kuzuza za jelenjad in divje prašiče. Pred praznikom dela se opravi tudi vsakoletni posvet ter preizkus naših risanic pod lovskim domom ob jezeru.

Kmalu nastopi čas mnogih rojstev, ki prinesejo v dušo slehernega lovca srečo, veselje do svojega pomembnega poslanstva, ki ga v zadnjem času nekateri javno in neopravičeno zaničujejo. Koliko prostovoljnega dela vložimo lovci v lovišče za ohranitev okolja in živalskih vrst, ni pomembno. Nasprotnikom lova šteje le, da smo lovci oboroženi in da po njihovo ubijamo.

Na našem strelišču se izvede tudi strelska tekma na glinaste golobe v spomin vsem preminulim strelcem, ki so bili kot športni strelci aktivni v LD Kapla. Ta prireditev je mnogim poznana kot Pavlekov memorial.

V drugi polovici poletja izvedemo piknik za lovce LD Kapla ter vse kmete na območju lovišča. To je

prijetno druženje z dobrosrčnimi ljudmi, kjer se skupaj poveselimo do poznih ur.

Dogodek, ko se lovci iz Remšnika in Kaple pomerijo v nogometu, je postal že tradicija. Nabiralci gozdnih sadežev s prekomernim nabiranjem in velikokrat neprimernim vedenjem v gozdovih s svojo prisotnostjo močno otežijo izvajanje lova. Povečana prisotnost mnogih ljudi negativno vpliva na prehranjevanje divjadi in njen življenjski ritem. Odpadki, ki žal ostanejo v gozdovih za njimi, so drug problem. Večkrat se izvajanje lova obrne v čistilno akcijo in ne v nujno uresničitev letnega odvzema divjadi.

S prvim vikendom v mesecu oktobru pričnemo izvajati skupinske love in z njimi zaključimo ob izteku leta. To je čas našega druženja ob vikendih in izvajanje lovnega pregleda po štirinajstih revirjih. V vseh letih obstoja LD je Kaplo obiskalo že mnogo lovcev iz celotne Slovenije in tudi tujine. V tem času povabimo v goste tudi sosednji LD Remšnik in Vurmat, kar še dodatno krepi naše sosedske odnose.

V zadnjih letih je znan Holcmanov skupni lov, ki se ga udeležijo tudi naše sopotnice. Po končanem lovu, vedno vedrega vzdušja, imamo v cerkvi sv. Katarine mašo za naše preminule lovce, nato na pokopališču prižgemo sveče njim v spomin. Zaključni del druženja ali zadnji pogon se konča v prostorih našega lovskega doma, kjer ne manjka smeha in dobre volje.

Kot je za mnoge kmete jesen čas žetve in nagrada za vloženi trud čez leto, tako je to obdobje tudi za kapelske lovce. Žanjemo tisto, v kar so vlagali trud pred nami že mnogi lovci in v kar vlagamo trud v zdajšnjem času mi.

Z nastopom novega lovskega leta na Kapli se vse prične ponovno. Upajoči, da bo nam in našim bližnjim zdravje naklonjeno, se tako tudi v prihodnje naše poslanstvo v 14 revirjih lovske družine Kapla s ponosom nadaljuje. Narava je nepredvidljiva in tako je posledično nepredvidljivo delo lovca.

Marko Richter - Zeleni

Besedila učencev 2. triade PŠ Kapla

Vabljeni na Kaplo

Vas preganja dolgčas? Ne veste, kako preživeti lep sončen dan? Poznam rešitev! Pridite v sončne hribe na Kaplo. Začutite mirnost in svežino travnikov, njiv in gozdov. Podate se lahko na najvišji Sršenov vrh, odkoder se vam bo odprl krasen razgled na dolino in sosednje hribe. Sprehodite se lahko tudi po meji in občudujete razgled na sosednjo Avstrijo. Med potjo si lahko oddahneta na številnih kmetijah, kjer vas bodo pozdravili prijazni domačini. Obiščite nas in se prepričajte sami!

Marko Kojzek, 4. razred PŠ Kapla

Piki Nogavički sem razkazal Kaplo

Nekega lepega jutra me je Pika Nogavička prosila, da ji razkažem Kaplo.

Najprej sem ji pokazal šolo. Namrdnila se je in mi povedala, da šole ne mara. Nato sva se povzpela na Sršenov vrh. Razgled ji je bil zelo všeč. Odpravila sva se nazaj in se spustila do Odomovega jezera. Namočila sva vsak svojo ribiško palico in po dobri uri ujela točno sto rib.

Ura je bila že 12, ko sva šla na Kaplo v cerkev. Piki je bolj všeč šport, zato sva šla raje na igrišče, kjer sva igrala košarko, nogomet in hokej.

In dneva je bilo kmalu konec.

Uroš Ofič, 4. razred, PŠ Kapla

Kapla

Kapla je sončen kraj.
Malo je vetrovno, a ravno prav,
saj kmetom »švic« odnese in
popoldanski počitek prinese.

Uroš Ofič, 4. razred, PŠ Kapla

Kapla

Kapla je vas domača,
ki diši kot ena pogača.
Diši po lepi naravi,
kjer smo vsi v visoki travi.
Lepote narave so tukaj zbrane,
da za sosede prav nič ne ostane.
Svežega zraka se tu napojite,
da v dolini nato lažje zaspate.

Aljaž Mavrič, 5. razred, PŠ Kapla

Pesmica o Kapli

Kapla, vedno vesela si bila,
ker voda na vsakem bregu ven curja,
potoki po brežini žuborijo ...

Kapla, ti imaš lovski dom,
zraven še jezero Odom.

Lovci tu se veselijo,
ker srnjake lahko lovijo.

Kapla, ti si vas domača,
zato k tebi se rad vsak planinec vrača!

Timotej Geisler, 4. razred, PŠ Kapla

Piki Nogavički sem razkazal Kaplo

Najprej, ko sva se srečala, me je vprašala, če bo ta ogled Kaple dolg. Rekel sem ji, da je to odvisno od tega, kje vse se bova zadržala. Skupaj sva popila sok in pripravila nahrbtnik.

Začela sva pri vasi. Odpekotala sva do šole, cerkve in gasilskega doma. Tam je zelo občudovala gasilske pripomočke, obleke in vozila. Enega od gasilcev je prosila, da jo z gasilskim avtom zapelje okoli cerkve. Vožnja ji je bila zelo všeč. Odločila sva se, da bova odšla pogledat Sršenov vrh, Odomovo jezero in Srčkovo pot. Pika se ni mogla odločiti, kam bi šla najprej. Vedela je, da je povsod lepo. Nato se je le odločila in krenila sva proti Sršenovemu vrhu. Po poti me je spraševala o Kapli. Zanimalo jo je, zakaj je za nas Sršenov vrh pomemben. Povedal sem ji, da je to najvišji vrh na Kapli. Po 10 minutah sva prispela na najvišjo točko. Tisti dan je bil razgled zelo lep, zato sem ji povedal, kje kaj leži. Pika je bila zelo presenečena. Tam se nama je pridružil moj prijatelj Uroš. Pika ga je bila zelo vesela. Skupaj smo odšli po Srčkovi poti. Po poti sva ji s prijateljem razložila, od kod tako ime. Prišli smo do gozda. Tam smo se usedli, popili in pojedli. Nato smo jo mahnili proti Odomovemu jezeru. Ko smo prispeli, sem od veselja zavpil. Ker je bilo zelo vroče, smo skočili v jezero in zaplaval. Bilo je zabavno.

Piko in prijatelja sem povabil na večerjo. Tudi pri večerji smo se pogovarjali in zabavali. Kar prehitro je minil večer, ko sta morala oba oditi domov.

Marko Kojzek, 4. razred, PŠ Kapla

Piki Nogavički sem razkazal Kaplo

Med počitnicami me je obiskala Pika Nogavička. Zelo ji je bila všeč naša kmetija. Podila sva se po travnikih, pasla krave, lovila kokoši in nagajala lenobnim mačkam. Kmalu pa se je Pika naveličala našega kmečkega dvorišča. Zanimalo jo je, kaj skrivajo hribi, ki jih je videla v daljavi. Tako sem ji obljubil, da jo bova mahnila po Kapli.

Najprej sva se napotila v dolino in se povzpela na hrib. Mahnila sva jo po meji z Avstrijo in kmalu prišla do sošolca Aljaža. Pokazal nama je navihane koze. Opazila pa sva tudi številne kokoši in prijaznega psa. Nekaj časa smo se igrali, nato pa sva se s Piko poslovila. Mahnila sva jo naprej po meji. Pot naju je zanesla mimo Odomovega jezera. Kmalu sva prišla do sošolke Sare, ki nama je postregla s piškoti in sokom. Obiskala sva še sošolca Uroša, nato pa sva se napotila proti najvišjemu vrhu na Kapli, Sršenovemu vrhu. Pika je zelo uživala v razgledu. Nato sva se z najvišjega vrha napotila v grabo. Predstavil sem ji sošolca Timija in Jana ter njuni družini. Skupaj smo se povzpeli na Četnikov hrib in obiskali Doroteja.

Pika je bila navdušena nad konji. Zajahala je prvega, ki ga je dosegla, in zdirjala po cesti. Bila je zelo spretna. Povedala je, da že nekoliko pogreša svojega konja, ki ga je pustila doma. Po krajšem počitku smo se poslovili. Jan in Timi sta odšla domov, midva s Piko pa sva jo mahnila po grebenu proti središču Kaple. Ustavila sva se še pri sošolcu Marku. Povedal sem ji, da je Marko zelo priden učenec. Takoj ji je bil všeč. Z nama se je napotil proti središču vasi, kjer smo obiskali Domna. Domen nam je razkazal njihovo veliko kmetijo. Piki je bil najbolj všeč Domnov papagaj Piki. Skupaj smo Piki pokazali še šolo in gasilski dom. Na igrišču smo se preizkusili v nogometu. Pika je bila kar dobra, glede na to, da je punca.

Ker je bilo že pozno, smo se poslovili in s Piko sva jo mahnila nazaj proti naši domačiji. Bila sva že pošteno utrujena. Pika je bila zelo vesela. Ni mogla verjeti, kako velika je Kapla. Obljubila je, da me bo še obiskala. Komaj čakam!

Gašper Lipnik, 4. razred, PŠ Kapla

Sodelovanje na izboru za mlado kmetico leta 2014

V mesecu aprilu me je poklicala naša predsednica Društva kmetic Dravske doline Mira Friedl in me presenetila s prošnjo, če me lahko prijavi na izbor za mlado kmetico leta. Rekla je, da se je odločila zame predvsem zato, ker živim na majhni kmetiji, ki se z večjimi ne more niti primerjati, vendar kljub temu moramo tudi na takih kmetijah delati, da pridelamo krmo za živino in nekaj hrane zase. Pri tem pa ne moremo niti ustvarjati dobička niti od tega preživeti.

Ob začetku najinega pogovora sem bila proti, saj je še veliko drugih žensk na kmetijah, ki bi bile nad prijavo navdušene. Predvsem pa sem bila proti zato, ker nisem tip človeka, ki se želi izpostavljati in o svojem življenju razlagati drugim. Vendar sem po vztrajnem prigovarjanju naše predsednice na koncu le pristala na prijavo. Sledil je obisk novinarki Kmečkega glasu, Barbare Remec. Intervju je potekal v zelo sproščenem vzdušju. Ob kavici sva se pogovarjali o meni in moji družini ter o življenju na naši kmetiji. Gospa Barbara si je ves čas vse pridno

zapisovala in mi nato mojo predstavitev poslala, preden jo je objavila.

Približno mesec dni pred tekmovanjem sem prejela tudi gradivo za učenje in pripravo na teoretični del tekmovanja. To so bile štiri strokovne knjige Založbe Kmečki glas: Reja krav molznic, Reja kokoši nesnic in piščancev, Predelava mleka in Jagodičje. Moram priznati, da je bilo učenje vse prej kot lahko. Iz vsake knjige posebej sem si pripravila zapiske, kar mi je vzelo kar precej časa, in se nato po njih učila. Mesec je kar prehitro minil in prišla je sobota, 26. julija, ko sva se skupaj s predsednico KO Kapla Dolores Žavcer odpeljali proti Šmarju pri Jelšah. Zbrali smo se v kulturnem domu, kjer smo se kandidatke za kmetico leta in tudi kandidati za mlade gospodarje med seboj v živo spoznali. Pričakali so nas organizatorji in polna miza dobrot, ki so jih pripravile ženske iz Društva kmetic Ajda.

Po okrepčilu je sledil sprehod skozi Center baročne umetnosti Obsotelja in Kozjanskega in ogled 43 originalnih kipov, ki so bili nekoč v kapelah šmarske kalvarije, ki je speljana do romarske cerkve sv. Roka. Do cerkve smo se odpeljali kar z avtobusom in nihče izmed nas ob vstopu v cerkev sv. Roka ni mogel skrivati navdušenja nad prečudovito notranjostjo. Po nagovoru tamkajšnjega dekana pa je sledil še nastop moškega pevskega zbora iz Šentvida pri Grobelnem, ki nas je s svojimi glasovi zares očaral. Nato smo se odpeljali na kmetijo Vreže na Vodenovem, kjer imajo predelavo mlečnih izdelkov ter z njimi uspešno dopolnjujejo ponudbo javnih zavodov in jih aktivno prodajajo na tržnicah in v domači prodajalni. Njihove osvežilne jogurte in sire smo seveda tudi pokusili in res so bili odlični. Po slovesu od Vrežetovih pa smo se odpeljali na idilično izletniško kmetijo Jezovšek v Spodnjem Selcu, kjer so nam postregli s kosilom in sledil je žreb številc, ki so določile vrstni red tekmovalk in tekmovalcev. Kmalu pa se je napetost pred

tekmovanjem že začela stopnjevati, saj se je hitro bližala 18. ura, ko smo se zbrali v dvorani gasilsko-kulturnega doma v Šentvidu pri Grobelnem. Po teoretičnem delu tekmovanja, ki je bil precej trd oreh, so ostale 3 finalistke in 4 finalisti, ki so se pomerili še v spretnostnih igrah in o zmagovalcu so odločale malenkosti. Po razglasitvi zmagovalke in zmagovalca je sledilo še skupno fotografiranje in podelitev daril sponzorjev vsem udeležencem. Zaključek je bil okoli 22. ure, veselje pa se je nadaljevalo še dolgo v noč ob zvokih ansambla Okrogli muzikantje.

Zame je bilo sodelovanje na tem izboru edinstvena in neponovljiva izkušnja, ob kateri sem se marsikaj naučila. Imela sem se zelo lepo in vsaj tisti dan sem pozabila na vso metanje polen pod noge, ki me je po prijavi na ta izbor na žalost spremljalo.

*Bojana Volmajer,
Društvo kmetic KO Kapla*

Predelava odpadnega lesa kot neprecenljiva umetnost

Zamislite si življenje onkraj velikih mest, cest, infrastruktur in onkraj množice ljudi, kjer nekatera strma gozdnata pobočja otežujejo bivalne pogoje. Srečko Ofič dokazuje, da lahko skoraj iz ničesar ustvarimo nepredstavljivo. Njegov dom je lociran v eni izmed strmin med Ožbaltom in Kaplo. Makadamska cesta nas popelje skozi gozd mimo številnega skrbno pridelanega lesa vse do pravilne hiše z okolico. Preden mi pričnete pripisovati pristranskost in subjektivni pogled na tako rekoč »pravilno« lokacijo, sledite nadaljevanju teksta.

Že ob prihodu pridemo do spoznanja, da so Srečko Ofič in njegova družina veliki ljubitelji živali. O tem pričajo trije majhni ribniki polni rib, goske, psi in še bi lahko naštevali. Na vprašanje, čemu gospodinjstvo potrebuje kar štiri pse, pa gospod Ofič s pridihom humorja odgovori: »Včasih sem se bal za svojo boljšo polovico.« Leseno rumeno hišo dopolnjujejo leseni izdelki ročnih spretnosti in čebeljak, ki s svojo pisano barvo vzbuja občutek toplote, drevesa pa dajejo okolici varno zavetje. Ne pozabimo, da je vse to ustvarjeno sredi velike strmine, ki ji mnogi ne bi posvečali velike pozornosti, Srečko Ofič pa je v pobočje vgradil stabilno domovanje.

Ofič poleg vzdrževanja okolice v prostem času izdeluje lesene izdelke. S tovrstno dejavnostjo se ukvarja že dobra 4 leta in kot pravi, je na svoje delo izjemno ponosen. Ni namreč lahko odpadni les predelati v estetsko in funkcionalno dovršen izdelek. Njegova delavnica je skoraj že premajhna za odlaganje produktov, katerih izdelovanje je omejeno na prvotno obliko lesa. »Ko grem po gozdu, pobere odpadni les, ki ga mnogi morda ne bi opazili, nato iz njega ustvarim čudovit izdelek,« pove Srečko in nam predstavi »malo morje« svojih ustvarjanj, od raznih posod, desk za rezanje do okraskov v oblikah različnih živali. Kot pravi, je trženje le-teh težko predstavljivo, saj gre za unikate, v katere je potrebno vložiti veliko truda. Vsako korenino ali katerikoli odpadni les je treba dobro posušiti, dobiti idejo za izdelavo, realizirati idejo z različnimi orodji in polakirati končni izdelek. Srečko trdi,

da omenjeni proces izdelave zahteva veliko volje, znanja in kreativnosti ter doda: »Delam bolj za svojo dušo, v tem je ogromno dela in malo je ljudi, ki izdelke cenijo ter bi bili pripravljeni za njih odšteti realno vsoto denarja.« Pove tudi, da pri oblikovanju vrsta lesa ne igra pomembnejše vloge.

Naslednji izziv mu predstavlja prostor za razstavljanje omenjenih izdelkov, saj bi rad svojo kreativnost delil z ostalimi. Že hranjenje rib in vzdrževanje treh ribnikov zahteva 4–5 ur dela tedensko, potem pa je tukaj še množica ostalih živali, urejanje okolice, rokodelski izdelki itd. »Če nekaj narediš, lahko to morda ostane 100 let. Ko me takrat več ne bo, bodo imeli name spomin,« pove Srečko in pripomni, da mu to daje navdih pri vseh opravilih.

Jani Pavlič

Dara župa

Društvo podeželskih žena deluje v občini že od leta 1997, sama pa sem se mu pridružila šele pred nekaj leti. Društvo je zelo dejavno. S svojimi kulinaričnimi umetnostmi se pokažemo na raznih prireditvah v občini kot tudi zunaj nje. Osvojile smo že številne nagrade na raznih tekmovanjih. Članice zelo pogrešamo tovrstne prireditve v našem okolju, zato smo že dolgo razmišljale, da bi za tovrstno dogajanje poskrbele same. Priložnost se je ponudila ob občinskem prazniku leta 2014, katerega organizacija in izvedba je bila v rokah Vaške skupnosti Podvelka. Društvo je v mlajših letih že priredilo kako vaško veselico, ki je bila zelo dobro obiskana. Toda spoprijeti se s takšnim zalogajem sedaj, po tolikih letih? Organizirati in izvesti tekmovanje, to že, vendar veselico? Toda že ob prvem organizacijskem sestanku mi je bilo jasno, da ženske vedo kaj delajo, vse so imele skrbno načrtovano.

Nastopil je veliki dan, 8. avgust 2014, tekmovanje v kuhanju gobove juhe in ajdovih žgancev – Dara župa. Že jutro je pokazalo, da bo fantastičen dan.

Članice smo že zjutraj pričele pripravljati vse potrebno za prireditev. Vsaka je imela svoje zadolžitve, tako da je delo tekoče potekalo, nad vsem pa je budno skrbelo oko neumorne predsednice Lojzke.

In ob 15.30 je šlo zares. V kuhanju gobove juhe in ajdovih žgancev se je pomerilo 10 ekip z različnih koncev Slovenije: Turistično društvo iz Lipovcev, Turistično društvo iz Puconcev, Ljudske pevke Vesele Ribničanke iz Ribnice na Dolenjskem, Društvo podeželskih žena in deklet iz Selnice ob Dravi, Etnografsko društvo Cigani iz Dornave, Turistično društvo iz Vuhreda, Društvo kmetič Mežiške doline, Društvo kmetič Dravograd, Društvo kmetič Mislinjske doline in seveda naše društvo. Svoj kotel pa sta pristavili tudi posebni gostji Lidija in Martina, ki sta nastopili v znani oddaji Gostilna išče šefa. Med kuhanjem so se društva tudi predstavila, vse skupaj pa je humorno povezoval g. Zrinski iz Puconcev. Po slabih dveh urah je štiričlanska komisija vse kuhano poskusila in določila zmagovalce. Zlato žlico je osvojilo Društvo kmetič Mislinjske doline, srebrno žlico Društvo kmetič iz Dravograda, bronasta žlica pa

je pripadla našemu društvu. Z juho in žganci so si seveda lahko postregli tudi vsi obiskovalci, ki jih ni bilo malo. Za prijetno vzdušje, ki je trajalo še dolgo v noč, je poskrbel Ansambel Poskok.

Obiskovalci z vseh koncev Slovenije so odšli domov s številnimi nepozabnimi vtisi. Bili so navdušeni nad našim krajem in ljudmi, saj so po prireditvi na naš naslov prihajale mnoge pohvale. Ja, članice Društva podeželskih žena Brezno-Podvelka smo dokazale, da še vedno zmoremo.

*Nataša Žavcer,
tajnica Društva podeželskih žena Brezno-Podvelka*

Gozdarske igre 2014 na Kaplo privabile veliko gledalcev

Po uspešnih gozdarskih igrah 2013, ki so vzbudile veliko zanimanja, se je Vaška skupnost Kapla s podporo Občine Podvelka tudi leta 2014 lotila organizacije gozdarskih iger. Ker se je praznik sv. Roka, zavetnika gozdarjev, obhajal ravno na soboto, 16. avgusta, je sovpadal z igrami.

Ob 9. uri je bila tradicionalna sv. maša za vse žive in rajne holcarje, ki jo je daroval župnik Jože Motaln, po njej pa se je dogajanje preselilo na igrišče, kjer je pridna organizacijska ekipa že pripravila vse potrebno za tekmovanje. V tekmo se je podalo 26 gozdarjev. Po žrebu štartnih števil so se gozdarji podali na progo, kjer so jih budno spremljali sodniki in jih je čakalo pet preizkušenj: menjava verige na motorki, kombiniran rez, precizni rez, hiter rez in podiranje droga na balon.

Gozdarji so tekmovali posamezno in v skupinah.

Najboljši so dobili pokal iz rok župana Antona Kovšeta, organizatorja iger in občinskega svetnika

Domna Štrableka ter predsednika Vaške skupnosti Kapla Mirana Pušnika, vsi tekmovalci pa so dobili nagrade sponzorjev (Vitli Krpan, Husqvarna, TPGozd), ki so svoje proizvode na gozdarskih igrah tudi razstavljali.

Pestro dogajanje je komentiral Jani Pavlič, ki je gledalce spodbujal tudi h »kaplškemu valu«, Društvo kmečkih žena Kapla pa je poskrbelo, da tekmovalci in gledalci niso ostali lačni.

Lepo vreme je omogočilo, da je na Kapli potekala še ena zanimiva prireditev, v pripravo katere so organizatorji vložili veliko dela. Nasvidenje na Gozdarskih igrah 2015, ki bodo potekale v okviru Občinskega praznika na Kapli.

Čestitke najboljšim ter vsem tekmovalcem in naj varno opravljajo svoje zahtevno delo v gozdu!

Mateja Rihter

Potomki potomke najstarejše vinske trte na svetu iz mariborskega Lenta

Prva, na župnijskem dvorišču v Ožbaltu, je svojo drugo zimo preživela in nas hoče v svojem tretjem letu življenja še bolj razveseljovati. Ključarji župnije sv. Ožbalta so ji naredili brajdo, tako da jo bomo lahko pritrdili nanjo. Morda ji letos pustimo tudi kakšen grozd, da bi lahko Ožbaltčani imeli svojo trgatev.

Druga, v šolskem parku šole na Breznu, me je malo jezila, zime 2013/14 ni preživela tako, kot bi bilo treba, zato sem jo spomladi 2014 zamenjal z novo, že korenično. Zamenjana potomka nas je razveseljevala z res lepo rastjo. Ko sva se slučajno srečala ob njej z g. županom, sva že načrtovala, kakšna bi morala biti brajda (pergola). Bila pa sva v skrbeh zaradi del pri obnovi šole, delavci so namreč okoli trte brezvestno odmetavali razne odpadke.

Mnogokrat čez leto sem te odpadke od trte odstranjeval, prosil sem tudi delavce, naj vendar na trto pazijo.

Prišla je pomlad 2015. V Ožbaltu je z lepimi »očkami« pogledala v novi čas, žalosten pa sem bil, ko »očk« ni več odprla trta v šolskem parku. Ker sem ljubitelj narave, pravim, da je umrla.

Sicer pa sem ugotovil, da se potaknjenci te trte sicer »primejo«, kasneje pa je z njimi težje.

Pa še nekaj slik iz življenja obeh trt: iz šolskega parka v Breznu in iz župnijskega dvorišča v Ožbaltu

Maksimiljan Metličar

Vsako leto prinaša nove izzive

Leto 2014 je bilo za Slovenijo leto naravnih katastrof. Narava iz leta v leta vse pogosteje kaže svojo moč. Močan žledolom konec februarja ter močna neurja v avgustu in septembru so bili izziv, preizkušnja in so prinesli veliko dela ter napora za gasilce. Ob vseh teh nevšečnostih je bilo opravljenih veliko prostovoljnih ur in razdajanja. Na področju Kaple in okoliških zaselkov je bil največji problem prevoznost cest. Podrta drevesa in zemeljski plazovi so onemogočili prevoznost, podrte in pretrgane električne in telefonske napeljave so domačije odrezale od sveta, zato je bilo potrebno hitro posredovanje, kjer pa je bilo treba delati strokovno in predvsem varno, da ne bi prišlo do dodatnih škod in poškodb ljudi v akciji – gasilcev. V nekaj dnevih naporov so ljudje ponovno dobili elektriko, v času sanacije linij pa so gasilci v sodelovanju s Civilno zaščito Občine Podvelka na terenu skrbeli za elektriko z agregati. Očistile so se prekinjene cestne povezave in zamašeni kanali ter struge rek, da se je zagotovila prevoznost cest.

Ponovno se je pokazalo, da je sodelovanje gasilskih društev v Občini Podvelka (PGD Ožbalt, PGD Brezno - Podvelka in PGD Kapla) dobro, saj smo se brez omahljivosti povezali in priskočili na pomoč občanom, tako znotraj naše občine kot tudi v sosednjih občinah, da je bila tako pomoč lahko hitrejša in učinkovitejša.

Tudi iz takšnih naravnih nesreč vzklije kakšna pozitivna energija, ki nam gasilcem da novo moč

za delo pri izvajanju pomoči krajanom. Veliko moralno moč in materialno podporo pa nam daje tudi župan z občinskim svetom, ki se zavedajo, kaj pomeni motivirano gasilsko društvo, ki je vedno v pripravljenosti.

Ko smo gasilci odstranjevali veje, ki so visele na cesto, bi potrebovali lestev za odstranjevanje vej. Vendar pa je bilo zaradi gladkega žleda to nemogoče, zato smo si izposodili teleskopsko motorno žago pri lastniku kmetije tik ob državni meji z Avstrijo, Mišu Garmutu, po domače Regentov Mišo. Ta nam je dobrohotno priskočil na pomoč, rekoč da bi takšen pripomoček bilo najbolje imeti v gasilski garaži tudi za kasnejše žledolome ter obljubil, da nam bo on kupil teleskopsko žago. In res, obljubo je držal.

Konec leta 2014 je društvo presenetil z darilom. Podaril nam je novo teleskopsko motorno žago Husqarna za obrezovanje vej, za kar smo mu gasilci s Kaple izredno hvaležni in se mu tako tudi preko občinskega glasila Flosar iskreno zahvaljujemo.

Še nekaj pozitivnega je bilo v letu 2014. V začetku oktobra se je po dolgih letih upanja in iskanja rešitev za povečanje gasilskega doma vendarle le začel graditi prizidek, s katerim bo društvo pridobilo nove garderobne prostore.

To bo velika pridobitev tudi glede varnosti v gasilski garaži pri izvajanju akcij. Pridobitev bo tudi povečanje dvorane in poseben nov prostor z ločenim vhodom.

Velik izziv je bila tudi organizacija in izvedba gasilske vaje Občine Podvelka v mesecu oktobru na kmetiji Doršenk. Sodelovala so gasilska društva Ožbalt, Brezno-Podvelka, Kapla ter gasilci iz Oberhaaga. Prikazali smo zadostno in pravočasno oskrbo z vodo ob morebitnem požaru, tako preko verige motornih črpalk iz potoka Črmenica kot tudi s pomočjo gasilskih cistern. Poseben poudarek pa je bil dan improvizirani vaji – pomoč poškodovancu s pomočjo škripca iz globoke gozdne soteske. Seveda pa ni manjkalo pestrih dogodkov ob rednih dogajanjih v vasi v povezavi z gasilci, pri tekmovanjih in izobraževanjih. Lepo, zahtevno in v osebno zadovoljstvo je biti gasilec – prostovoljec. Veliko je izzivov, ki nas vedno znova (ko postanemo včasih že malodušni) motivirajo za naprej.

*Jože Poglajen,
predsednik PGD Kapla*

V PGD Kapla ponosni na mlade gasilke in gasilce

Zastopali so celo koroško regijo

Mladi gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Kapla so še naprej zelo zavzeti in jim ni nikoli dovolj vaj, tekmovanj in srečanj. Vsako društvo si lahko želi mladine, ki je tako angažirana. Pod vodstvom Anite Rihter, ki je predsednica Mladinske komisije PGD Kapla in Mladinske komisije Gasilske zveze Dravske doline, so se lansko leto udeležili srečanja vseh mladih gasilcev naše zveze. Na tekmovanju iz orientacije sta dve ekipi sodelovali na regijskem srečanju v Ribnici na Pohorju. Mladinke so tam zmagale in tako so našo regijo septembra zastopale na državnem tekmovanju iz gasilske orientacije. Čestitke! Mladinke Lavra Garmut, Tjaša Krajnc in Petra Lipnik so povedale, da je bil to zanje velik izziv. Ko so prispele na kraj tekmovanja, so se zavedale, da to ni šala mala. Tjaša je povedala, da so bile po opravljeni preizkušnji ponosne nase.

Svoje znanje so naši mladinci pokazali na kvizu gasilske mladine. Nekaj pionirjev, mladincev in pripravnikov se je udeležilo tudi gasilske maše na Kapli.

Skupaj z voditeljico Anito, mentorji Janjo, Davidom in Matejo ter ob vzgledu in pomoči ostalih gasilcev in

gasilk PGD Kapla se naši mladi veselijo tudi gasilskih izzivov v tem letu. Prvega so že odlično prestali. Pod mentorstvom poveljnika Domna Štrableka je mladinska desetina meseca maja zmagala na tekmovanju Gasilske zveze Dravske doline in se uvrstila na regijsko tekmovanje. Dokazali so, da dobri rezultati pridejo le, če je v pripravo vloženega veliko časa, truda, motivacije in volje.

Mateja Rihter

Udeleženske državnega tekmovanja skupaj z mentorico

Udeleženci regijskega tekmovanja v gasilski orientaciji

Na gasilskem kvizu se ocenjuje teoretično in praktično znanje

Ujeto v fotografski objektiv na Kapli

Oratorij je program za otroke in poteka med počitnicami v več kot 240 župnijah po Sloveniji, na njem sodeluje nad 15.000 otrok, ki jih animira 4000 mladih prostovoljcev. Od 11. do 13. avgusta 2014 je

potekal tudi na Kapli, in sicer že šestič zapored. Vodil ga je Mitja Garmut, duhovni vodja je bil župnik Jože Motaln, udeležilo pa se ga je več kot 30 vedoželjnih otrok.

V soboto, 6. decembra, je na Kapli potekal tradicionalen 8. Miklavžev večer z ljudskimi pevci in godci. Tradicionalna prireditev Kulturnega društva Kapla je bila v znamenju ljudske glasbe, ki so nam jo predstavili domači ustvarjalci: Ljudske pevke s Kaple, Veseli Kaplčani, Ljudske pevke iz Gradišča, Vili in Tone in Ljudski godci iz Gradišča na Kozjaku. 8. Miklavžev večer je potekal v prijetnem domačem vzdušju. Hvala vsem nastopajočim in vsem obiskovalcem ter nasvidenje na 9. Miklavževem večeru 2015!

Čestitke Spominčicam, ki čez zimo pripravijo toliko novih izdelkov, da lahko vsako pomlad pripravijo razstavo, ki je prava paša za oči!

Na praznik sv. Štefana, 26. 12., po vsej Sloveniji blagoslavlja konje, tudi na Kapli. Včasih je konjenikov več, včasih manj, pomembno pa je, da običaj ne gre v pozabo. Lani sta se opogumili dve mladi puncici, Manja in Julija, ki sta s svojima kobilama Mišo in Lučko prijezdili na blagoslov.

Na praznik sv. Florijana, zaveznika gasilcev, vsako leto za celotno Gasilsko zvezo Dravske doline poteka Florjanova maša. Letos prvič pa so se članice in člani PGD v soboto, 2. maja, zbrali pri svoji gasilski maši ob obnovljenem Florjanovem oltarju na Kapli. Lepa udeležba na slovesnosti nakazuje, da bo Florjanova maša za gasilce in gasilke na Kapli tradicionalna.

Mateja Rihter

Zahvala za pomoč ob poplavi

Od Sotle do Trojan in od Save pa vse do Gradca v Avstriji seže lepa Štajerska, le na severu Slovenije v pokrajino zareže reka Drava, kjer se v zgornjem toku doline stika s Koroško. Veliko vode se pretaka po poti proti vzhodu in ljudje so jo že nekoč uporabljali za pogone mlinov, žag in drugih naprav za elektriko. In kadar stanuješ ob potoku, kjer se je nekoč vrtelo mlinsko kolo, te žuborenje potoka prav prijetno pomirja, dokler potok ostane v svojem koritu. Kadar pa je še leto deževno in je dežja več kot preveč, potok divje ropota, prenaša kamenje, drva ali celo hlode, takrat veš, da ne bo kaj dobrega, da bo poplavljal in pustil za sabo pravo razdejanje.

Sobotno jutro trinajstega septembra je že bilo takšno jutro. Potok v Šturmovi grabi je narasel in divjal proti Dravi in na svoji poti uničeval, odnašal in zalival vse, kar mu je bilo na poti. Tako je tudi meni voda zalila vse spodnje prostore, kjer prebivam, prinesla je ogromno blata in mulja, na dvorišče pa je potok odložil naplavine in celo večje kamne.

Naplavine je s posredovanjem Občine Podvelka strojno očistil Boštjan Vezovnik, ki je z dvorišča s kamionom odpeljal kar štiridesetkrat, v spodnjih kletnih prostorih pa je bilo do kolen blata in mulja, ki ga je očistila Slovenska vojska. Odvažali so mulj, iz kleti pa so odnesli vse drobne stvari in na koncu so gasilci PGD Ožbalt s curkom oprali stene in tla.

Rad bi se zahvalil prav vsem: vojakom 72. brigade – 74. pehotnega polka iz Maribora, predstavniku CZ Danilu Kureju, našim neutrudnim gasilcem iz Ožbalta, ekipi Boštjana Vezovnika, ki je odvažala naplavine, predstavnici Rdečega Križa Katji Črešnik Rac za izročeno finančno pomoč, predstavnikom naše občine: Dušanu Tkalcu in županu Antonu Kovšetju.

Vsem vam se zahvaljujem za izkazano pomoč, za vzpodbudo, ko se zaveš, da ti ob takšni nezgodi priskočijo na pomoč tako plemeniti ljudje. Hvala vam.

Jožef Namestnik

Dodajmo kamenček k mozaiku življenja

Skupina za samopomoč »Dodajmo kamenček k mozaiku življenja« deluje pri Društvu upokojencev Brezno-Podvelka že sedemnajst let. Na tedenskih sestankih se sestajajo upokojenke, ki v skupini utrjujejo socialne vezi, krepijo spomin in se v

raznih zanimivih aktivnostih spoznavajo z novimi tehnikami in pristopi pri izdelavi drobnih izdelkov za manjša priložnostna darilca, krasitev doma in pripravi domačih zeliščnih pripravkov. Znanje pridobivajo s prebiranjem ustrezne literature, s

spleta in s prenašanjem osebnih izkušenj udeleženk. Ob eni takih priložnosti smo opravile ogled kraja najdišča stoletnega prahrasta, očeta panonskih hrastov, razstavljenega v rekreacijskem parku v Zgornjem Konjišču. Hrast je v reko Muro zgrmel pred približno 1350 leti, v starosti okoli 200 let, z obsegom 150 cm v prsni višini. Na območju, kjer je bil najden leta 1999, njegove potomce danes najdemo v lesnih sestojih s 17% zastopanostjo. Je vsestransko uporaben, med drugim so prevrečki iz skorje in listov zdravilni pri vnetjih in kožnih boleznih.

Po ogledu prahrasta smo odšle še v Mele, kjer smo si ogledale razstavo z adventno-božično motiviko. Na razstavi smo našle mnogo zanimivih in uporabnih idej za izdelavo okrasov, za okrasitev prostorov in aranžiranje daril. Opremljene z novimi idejami smo se odpravile domov, da bi se lahko čim prej preizkusile v izdelavi aranžmajev, ki smo jih lahko opazovale na razstavi.

Članice skupine DU

Župnijski občestvi Kapla in sv. Ožbalt

Z božjo pomočjo smo se tudi v minulem pastoralnem letu 2014/2015 v župniji trudili v smeri, ki jo naglašča Plenarni zbor Cerkve na Slovenskem: »Župnija naj bi postala kraj žive vere, kjer se učinkovitost pristnih odnosov pokaže v vsakdanjem življenju. Naj bo kraj, kjer je vernik doma in se počuti sprejetega. Župnijsko cerkev in župnišče naj bi vsak župljan doživel kot skupni župnijski dom, prostor. Sodobna župnija je skupnost občestev, ki združuje in povezuje vse pobude v enoto. Je prostor, kjer ta občestva živijo in delujejo v skupni duhovni blagor, hkrati pa ji prinašajo Svetega Duha.« (PZ 428) Verjamem, da se za skupni duhovni blagor nismo samo trudili, ampak smo tudi uresničili, da je župnija drugi dom, kamor radi pridemo skupaj in tako dajemo dušo župnijskemu življenju. Trije stebri, načrtno oznanjevanje, lepa bogoslužja in karitativne drže, pomagajo, da ostaja občestvo živo in da raste v treh glavnih krepostih, ki so vera, upanje in ljubezen.

Zaradi pomanjkanja duhovnikov gre danes življenje župnij v smeri sodelovanja in povezovanja na medžupnijski prostor. Povezanost župnij Kapla, sv. Ožbalt, Brezno in Remšnik smo uresničevali med drugim tudi pri izvedbi oratorija in na romanjih. Izvedli smo enodnevno romanje na Brezje, ko smo se spomnili 200. obletnice podobe Marije Pomagaj. Na štiridnevem velikonočnem romanju v Medjugorje pa smo si gledali kraj Marijinega prikazovanja, prisluhnili nekaterim pričevanjem in bili deležni še mnogih duhovnih spodbud. Med mnogimi dogodki in dogajanji v župnijah v zadnjem letu naj posebej omenim samo dve stvari, in sicer izbiro članov novega župnijskega pastoralnega sveta (ŽPS) in obnovo oltarjev. Izbiro (volitve) članov za nov sestav aktivnih in zavzetih članov, ki se zgodi vsakih 5 let, smo izvedli 1. marca 2015.

V Ožbaltu je potekalo srečanje zakonskih jubilentov župnij Kapla in Ožbalt

Kakšna je vloga omenjenega sveta? ŽPS, ki je skupaj z župnikom glavni nosilec pastorage v župniji in njene prenove, je odgovoren za pravo analizo, vizijo in izpeljavo projektov (videti, presoditi, delovati). ŽPS je novost drugega vatikanskega koncila (zgodil se je 1965) in je organ, ki povezuje vse centre moči v skupno dobro. V bistvu ima ŽPS dvojno poslanstvo: po eni strani je v službi župnijske skupnosti, po drugi strani pa svojim članom omogoča osebnostno in duhovno rast. To je nekaj poudarkov o pomenu ŽPS in verjamem, da bomo skupaj naredili nekaj dobrega. V župniji sv. Ožbalt smo na lepo nedeljo, 3. avgusta 2014, blagoslovili obnovljene oltarje in kipe. Slovesnost, ki jo je vodil kanonik Jože Goličnik, je spremljala pihalna godba iz Mute. Po maši je sledilo druženje in kratek kulturni program v izvedbi Kulturnega društva Ožbalt. Zahvala Bogu in vsem, ki so na svoj način pomagali pri obnovi oltarjev in kipov. Obnovljeni oltarji v cerkvi na zunanji

Birmanci obeh župnij so se udeležili Stične mladih, festivala mladostne vere

način vabijo tudi k prenovi naših src, ki bi se bila pripravljena darovati sredi vsakdanjega življenja, saj pesnik Simon Gregorčič pravi: »Daritev bodi ti življenje celo: Oltar najlepši je - srca oltar, Ljubezen sveta v njem - nebeški je žar, Gospodu žrtva - vsako dobro delo.« In to je v bistvu krščanska vizija za naše življenje, da bi se znali in zmogli darovati v ljubezni. Verjamem, da dobro obnovljen bogoslužni prostor pomaga k doživljanju svetega in presežnega. In te svete trenutke doživljamo pri vsakem bogoslužju, posebej pri prejemanju zakramentov ob življenjskih prehodih, kot so krst, prvo obhajilo, spoved, birma, sv. zakon in tudi pri slovesu od naših najdražjih. To ostane globoko v našem srcu. Koliko revnejše in bolj pusto bi bilo življenje brez zakramentov! Župnija prihaja vsakemu naproti v vseh življenjskih trenutkih. Zato upam, da bo še naprej skupni življenjski prostor, kjer bomo vedno znova okrepljeni z novo močjo, upanjem in smislom za vse naše vsakdanje delo in življenje.

Jože Motaln, župnik

Duhovni pomočnik dr. Vinko Potočnik, dekan Ernest Berložnik ter predstavniki vseh štirih župnij ob slovesnosti umestitve župnika Jožeta Motalna

Življenje in delo župnije sv. Marije Brezno

Vsi v občini potrebujemo cerkev, velika večina zaradi sebe in tistih, ki jih imamo radi. Mnogi ji dajejo svoje mesto zaradi nas, ki v njej obiskujemo sv. maše, ker nas spoštujejo in nam ne odrekajo pravice do veroizpovedi. Tako je prav: tudi mi verujoči župljani spoštujemo vse neverujoče in smo jim prav tako pripravljeni pomagati, ko pomoč potrebujejo. Mislim, da smo vsi občani ponosni na urejeno župnijsko cerkev in njeno okolico. Naše prireditve, občinske ali župnijske, se lahko kitijo s pravo kuliso cerkve, zvonika in okolice, kot lahko vidimo na televiziji ob raznih prireditvah in koncertih naših muzikantov. Stari rek pravi: »Cerkev lepa in urejena, urejena in lepa cela vas.« Ja, uredili smo našo cerkev, da je lepa, župnijsko dvorišče pa je prostor za najrazličnejše prireditve, tudi v občinskem merilu. Tudi življenje v župniji se je nekako ustalilo; nič posebnega. Ob nedeljah in praznikih, četrtnih in sobotah nas zvon vabi k sv. maši. Kdaj pa kdaj pa zvon spremlja pokojnika k večnemu počitku. Naš dušni pastir je Jože Motaln, ki je kot župnik umeščen sicer na župniji Kapla, našo župnijo pa vodi kot župnijski upravitelj. Je mlad in zelo delaven. Navadili smo se ga in mislim, da je tudi on nas sprejel kot svoje župljane.

Kot vedno smo bili tudi v preteklem letu zelo delavni. Sodelovali smo na vseh občinskih prireditvah, ki so se odvijale na župnijskem dvorišču: rez vinske trte, postavitve klopotca 14. avgusta, na predvečer velikega šmarna (Marijino vnebovzetje) in trgatve potomke najstarejše vinske trte na svetu, ki sovpada s Turističnim dnevom Občine Podvelka.

Kot se spodobi za cerkev in kar je tudi naša naloga, pa smo delovali predvsem duhovno. V ta namen smo po mnogih pripravah in sestankih ŽPS (Župnijski pastoralni svet) v začetku tega leta sprejeli župnijski pastoralni načrt, ki zajema predvsem delovanje župnije v bodoče. Želje so velike, vendar bomo zadovoljni, če bomo duhovno oskrbo obdržali takšno, kot je sedaj. Radi bi tudi mlajši in številčnejši cerkveni pevski zbor in mladinski-otroški pevski zbor.

Sicer pa smo v lanskem letu na zahvalno nedeljo v začetku novembra obhajali »okrogle« obletnice (5, 10, 15 ...) zakonskih jubilejev. V decembru smo s sodelovanjem občine pripravili in izvedli Miklavževanje, otroci so pod vodstvom nekaterih mamic popestrili božični večer, seveda so bili vsi otroci deležni nato božičnega blagoslova otrok. Ker smo hoteli poudariti pomembnost in spodbuditi odgovornost do ministrantskega poklica, smo vse ministrante sprejeli v ministrantske vrste in jih umestili v njihovo poslanstvo. Od božiča do Svetih treh kraljev smo organizirali TKA (trikraljevska akcija) in ljudem prinašali dobre želje za naslednje leto. Sredstva, ki smo jih ob tej priložnosti zbrali, smo nakazali na Misijonsko središče za najbolj uboge otroke med ubogimi. Naši ministranti so se udeležili ministrantske olimpijade na Kapli. 21. 3. so otroci z mamicami pripravili praznovanje materinskega dne. Romanja v Medjugorje od 7. do 10. aprila so se udeležili tudi naši župljani. 12. aprila je naša župnija gostila vse cerkvene pevske zборе dekanije Radlje-Vuzenica. Nanizal sem nekaj dogodkov, ki so zaznamovali življenje naše župnije.

Svoje pisanje naj zaključim z velikim veseljem predvsem zaradi papeža Frančiška, njegove skromnosti in prijaznosti tudi do drugače verujočih in drugače mislečih. Pika na i pa je bila umestitev nadškofa Alojzija Cvikla na čelo Nadškofije Maribor, ki je prav tako pokazal svojo skromnost, ko je dejal: »Zakaj bi jaz imel boljšo škofovsko palico kot papež?« Škofovsko palico, ki je znak vladanja škofiji, si je zaželel iz javorovega lesa. Mislim, da smo laični delavci ob vsem tem prav tako malo lažje zadihali, bili smo namreč tisti, ki smo poslušali kritike na račun mariborske nadškofije in razsipnosti v cerkvi. Prav papež Frančišek in naš novi nadškof Alojzij pa sta pokazala, da mora Cerkev biti skromna in kot taka je lahko duhovna ter lahko ljudi vabi k skromnosti in darovanju za druge.

Posebej kakšnih prireditev ne načrtujemo, mislim, da so vse nekako redne in so vsebovane v zloženki Lepe nedelje vabijo, ki jo je izdala dekanija. Morda naj samo napišem, da je bilo prvo sveto obhajilo 31. maja, vsa druga praznovanja pa po liturgičnem koledarju cerkve.

Prilagam tudi nekaj slik, ki prav tako kažejo delo in življenje naše župnije.

Maksimiljan Metličar

Modrost in ljubezen staršev in starih staršev naj ostaneta popotnici za mlade

V lepi, cvetoči pomladi se s sodelavko Karitas sprehodiva do družine Miglič na Janževskem Vrhu 93. Ob potoku je lepo obnovljena hiša, ki jo s cesto povezuje novi most. Pred mostom je postavljen križ, ki ga je postavil Hubertov stari oče. Leta 1890 je bil križ naplavljen pri mostu v Podvelki, od tam ga je pripeljal in postavil na obrežju gozda.

S prijaznim pozdravom naju je sprejel gospod Hubert, ki je opravljal svoja vsakdanja dela. Ko sva stopili v hišo, je gospa Milka že pospravljala svojo kuhinjo. Usedli smo se za mizo in se pogovarjali o njihni življenjski poti.

Hubert Miglič je vstopil v 90. leto, rojen je 31. 10. 1925 na domačiji, kjer sedaj živi. »Težki so bili takrat časi, saj nas je bilo v družini pet otrok, vsi so že odšli v večnost, razen mene,« tako pripoveduje Hubert. Kot 18-letni fant je bil mobiliziran v nemško vojsko, leta 1945 je moral skupaj z drugimi v ujetništvo v Rusijo. »Tam so bili zelo težki časi, delali smo v rudniku, leta 1946 sem se vrnil domov. Ob odhodu od doma so mi moji starši dali podobico Božje Matere Marije in rožni venec. Vedno sem zaupal v božjo pomoč, ki me je mnogokrat rešila pred najhujšim.«

Leta 1957 se je zaposlil v Tovarni lepenke v Podvelki. Rad je hodil v službo. Kljub težkemu delu je tam ostal do upokojitve in rad se spominja lepih trenutkov: »Ustanovili smo godbo na pihala, igral sem na inštrument, ki se imenuje krilovka. Pet let smo igrali skupaj in še danes rad poslušam to vrst glasbe.« Milka Miglič je rojena 9. 8. 1933 in prihaja iz Lovrenca na Pohorju, v družini je bilo devet otrok. Milka pripoveduje, da je pet bratov še med živimi, ostali so že odšli v večnost, in se spominja svojih otroških let: »Težki so bili takrat časi, divjala je vojna in naša družina je bila velika, kljub temu so bili moji starši skrbni in delovni. Da smo se lahko preživljali, smo tudi otroci morali veliko pomagati pri delu na kmetiji. Zelo sem spoštovala svojo družino, saj sta bili pri nas trdna vera in molitev, velikokrat je bila pomoč od Boga, kljub težkem življenju.«

Leta 1955 se je Milka zaposlila kot delavka v Tovarni lepenke v Podvelki, srečala sta se s Hubertom in se 25. 5. 1957 poročila ter si ustvarila družino. Rodila sta se jima dva sina in hčerka, živeli so

skupaj s Hubertovimi. »Najino skupno življenje je polno zaupanja drug v drugega, spoštovanja in skromnosti, na prvem mestu pa močna vera in molitev doma v družini.«

Milka je cerkvena pevka že 25 let, v župniji Brezno prepeva na koru. Veselje do petja jo še danes spremlja, zato smo ji vsi zelo hvaležni. V času svojih mlajših let je veliko pomagala pri delu v župnišču, v kuhinji in pri čiščenju.

Hubert je veliko pomagal pri obnovi cerkve, pri lepšanju zunanje podobe, pri obnovi zvonika in tudi notranjosti cerkve. Kar 15 let je bil cerkveni ključar, tudi njemu velika hvala.

Njuna dobrota se je vedno množila, to so občutili sosede, sorodniki, prijatelji in tudi duhovniki župnije Brezno.

V družini je molitev na prvem mestu, redno obiskujejo sv. mašo in sin Miha je bil ministrant, hčerka Marija je prepevala v mladinskem zboru. Še danes, v teh letih, se darujejo Bogu.

Sedaj preživljata lepe trenutke ob svojih vnukih, doma je ostal najmlajši sin Miha z družino. Vnukinji, ki sta posebno priljubljeni, radi pomagata dedku in babici pri domačem delu.

Hubert in Milka za vajino skupno življenjsko pot, saj slavita že 58 skupnih let, vama čestitamo in želimo še veliko lepih trenutkov in zdravja.

Božji Blagoslov naj spremlja vaju, družine vajinih otrok in vseh vnukov, da v njih ostane vajina srčna ljubezen, ki jo občutimo tudi mi - župljani Brezna.

Župnijska Karitas Brezno, Jožica Tomšič

Srečanja nas zbližujejo in osrečujejo

Binkošti ali praznik Svetega Duha se v cerkvi obhaja na 50. dan po veliki noči. Binkošti so rojstvo Cerkve. Praznik simbolizira prihod Svetega Duha in zaključuje velikonočno obdobje. Že v začetkih krščanstva so ga upodabljali v obliki belega goloba. Ko pride Sveti Duh, se šele zavemo sami sebe, naših sposobnosti in zmožnosti, vse v nas se spremeni. Ko se Sveti Duh izlije na ljudi, jih druži in uresničuje skupnost, ki je odprta za vse iskalce.

Binkošti so praznik živosti. Na praznik binkošti, v nedeljo, 24. 5. 2015, smo člani Župnijske karitas Kapla na Kozjaku organizirali skupaj s KORK Kapla na Kozjaku že tradicionalno srečanje starejših, bolnih in invalidov naše župnije. Srečanja se je udeležilo preko 40 udeležencev. Srečanje je namenjeno starejšim, ki so stopili v jesen življenja, vsem bolnim, ki trpijo zaradi bolezni, pa tudi tistim, ki jih je življenje na kakršenkoli način zaznamovalo. To je dan, ki ga nekateri težko pričakujejo, pa tudi sodelavci Karitas se na ta dogodek intenzivno pripravljamo in razmišljamo, kako jih osrečiti in aktivno vključiti v družbo. Pričetek je s sveto mašo v cerkvi svete Katarine na Kapli na Kozjaku, ki jo je letos daroval dr. Vinko Potočnik, pridružil pa se mu je domači župnik Jože Motaln. Udeleženci lahko prejmejo bolniško maziljenje. Zavedamo se, da mnogim že samo srečanje ob daritvenem oltarju in daritev svete maše veliko pomenita. S strani gospoda župnika so posebej nagovorjeni, kar sega v globino njihovih src. Vsako leto jih nagovori tudi župan Anton Kovše in jih seznanja z dejavnostmi, ki se izvajajo v našem kraju. Letos sta se srečanja udeležili tudi predstavnica Vaške skupnosti Kapla in predstavnica Rdečega križa. Sledi druženje in pogostitev.

Njihovi spomini se takrat vračajo v čas aktivnega obdobja njihovega življenja, ko so s svojim

znanjem, spretnostmi in sposobnostmi sami veliko doprinesli kraju. In tako steče tudi beseda, saj imajo drug drugemu veliko povedati, zasliši se smeh, kdaj tudi pesem in utrne se solza ob srečnem trenutku. To srečanje je praznik za našo župnijo, saj so udeleženci srečanja tudi krajani Gradišča, s katerimi se povezujemo. Dogodek se navadno odvija v cvetočem mesecu maju, ki je Marijin mesec in naše srečanje zaključimo s »šmarnično pobožnostjo«. Priložnost za srečanje s starejšimi, bolniki in invalidi pa ni samo enkrat na leto, saj se z njimi srečujemo, ko praznujejo razne obletnice, pa tudi ob praznikih, ko jih obiščemo na domu. Ob prazniku velike noči jim pošljemo voščilo. Ob vseh dogodkih se spominjamo tudi tistih iz našega kraja, ki bivajo v različnih domovih in jih obiskujemo. Tako se povezujemo, gradimo tople medčloveške odnose, podkrepnjene s spoštovanjem in ljubeznijo.

*Marija Kašman, voditeljica ŽK Kapla na Kozjaku in
Simona Tertinek, tajnica ŽK Kapla na Kozjaku*

Otroci so naše največje bogastvo

V naši Vaški skupnosti Ožbalt je zmeraj več mladih družin – družin, ki bolj ali manj uspešno bijejo svoj boj s »samoumevnimi« težavami današnjega časa: to sta brezposelnost in vsesplošno pomanjkanje. Te mlade družine navkljub vsem tem težavam bijejo svoj boj – najprej za golo preživetje, nato pa še za boljši jutri, za dobrobit svoje družine in za boljše pogoje, v katerih bodo odraščali njihovi otroci. V eni izmed takih družin se je po šestih mesecih nosečnosti v začetku julija 2012 rodil mali Vid Rudolf mami Nataliji in očetu Danijelu. Zaradi prezgodnjega poroda je utrpel možganske krvavitve in zdravniške napovedi za nadaljnji normalni razvoj so bile zelo slabe.

Tri mesece sta z mamico prebila v bolnišnici, nato pa so se začele redne fizioterapije in mlada družina se je bila prisiljena hrabro spopasti z vsemi ovirami na poti sinove rehabilitacije.

Ogromno je bilo neprespanih noči in veliko odpovedovanja – vse to v dobro malemu sinku. Vse te terapije pa so seveda povezane z ogromnimi stroški, ki se kar vrstijo in ki jih oče Danijel s svojo plačo nikakor ne bi mogel poravnati.

Ljudje v vasi smo prisluhnili njihovim težavam in začeli smo zbirati zamaške, organizirani so bili športni turnirji za malega Vida v Ožbaltu, dobrodelni koncerti ... Vsa skupnost, ljudje od blizu in daleč, so pomagali po svojih močeh, vsa tako pridobljena sredstva pa so se zbirala na posebnem računu, ki ga je v ta namen odprla Občinska organizacija RK Radlje in iz teh sredstev so se in se še krijejo stroški Vidove rehabilitacije.

Dve leti nenehnega boja sta malemu Vidu prinesli ogromen napredek, fantek je zelo živahen in njegova želja po napredku iz dneva v dan raste, začel je govoriti, njegova gibljivost je dosti boljša in je prav tako radoveden (če ne še bolj) kot veliko njegovih vrstnikov.

Toda to je šele začetek, treba bo še veliko neprespanih noči, veliko potrpljenja in razumevanja staršev, da bo mali Vid z njihovo pomočjo še bolj napredoval in da bo nekoč zmožen samostojnega življenja.

Ob tej priložnosti bi se želeli starši zahvaliti vsem dobrotnikom, ki so na kakršen koli način sodelovali pri zbiranju prispevkov in kakorkoli sodelovali pri vseh aktivnostih za malega Vida, saj družina brez njihove pomoči ne bi zmogla poravnati vseh stroškov, ki se nabirajo za dodatne terapije, razne pripomočke – skratka za vse, kar je potrebno za njegov boljši jutri.

Hvala vsem in še vsakemu posebej in naj nas vodi naslednja misel:

Pomagaj – mogoče boš jutri potreben pomoči tudi ti!

*Marijana Žunko,
Krajevni odbor Rdečega križa Ožbalt*

Rekreacijski center v Breznu bogatejši za nov objekt

Vztrajnost in organizacijske sposobnosti predsednice Društva Invalid Brezno-Podvelka Erike Jakičič in finančna pomoč Občine Podvelka so obrodili sadove. Rekreacijski center v Breznu je bogatejši za nov pokrit objekt, ki bo služil za športne namene pa tudi za različne oblike druženja. Veliko prostovoljnih ur dela pri gradnji tega objekta so opravili člani in članice športne sekcije društva. Seveda bo ta objekt služil tudi ostalim društvom in skupinam po dogovoru z Društvom Invalid Brezno-Podvelka.

Mag. Jože Marhl

Dejavnosti v našem društvu

»Invalid« Brezno Podvelka

Naše društvo se je pred desetimi leti včlanilo v Zvezo Invalid, ki združuje kronično obolele in osebe z invalidnostjo. V Občini Podvelka smo dokaj aktivno društvo. Posvečamo se našim članom, dejavni smo v delavnicah ustvarjalnosti, invalidom prirejenem športu ter aktivno izvajamo še ostale programe zveze.

Svoje izdelke, izdelane v delavnicah ustvarjalnosti, razstavljamo na raznih prireditvah, ki se izvajajo v naši občini. V zimskih mesecih smo športno aktivni v igranju pikada, spomladi pa nas toplo vreme privabi na naš poligon za rusko kegljanje ob reki Dravi v Breznu, kjer pričnemo z rednimi treningi ruskega kegljanja. To je naša zelo priljubljena športna dejavnost, ob kateri si krepimo naše fizične sposobnosti in dvigujemo samozavest za razna tekmovanja. Najpomembnejše pa je seveda, da se družimo.

Vabljeni torej na našo prireditev v tekmovanju navedene športne discipline, ki bo predzadnja sobota v mesecu juliju v dopoldanskem času.

Seveda na prireditvah povabimo tekmovalne ekipe iz ostalih društev, ki so včlanjena v Zvezo Invalid in moramo reči, da se naših prireditev vsako leto znova zelo radi udeležijo. Vabljeni tudi vi, zanimivo bo.

Tekmovanje sovпада s praznovanjem občinskega praznika naše občine, zato se zahvaljujemo za finančno in moralno podporo našemu županu Antonu Kovšetu, Občini Podvelka, vsem našim donatorjem srečelova – tudi tistim izven naše občine, ter svetniku mag. Jožetu Marhlu, ki ovekoveči naše prireditve z zanimivimi fotografijami.

Ob koncu leta pa za naše člane in njihove družinske člane pripravimo prednovoletno srečanje, na katero še posebej povabimo težke invalide, da se ne počutijo odrinjenih.

To je le nekaj dejavnosti, s katerimi se v našem društvu ukvarjamo.

Tudi invalidi se trudimo biti dejavni in koristni pri dogajanjih v naši občini.

Helena Robnik

40 let ŠD Ožbalt ob Dravi

V letošnjem letu praznujemo okroglo obletnico, odkar smo v Ožbaltu začeli z organiziranim izvajanem športnih aktivnosti. Začetki so bili povezani z malim nogometom in eno ekipo ter skromno športno infrastrukturo. Danes je to drugače in na voljo je sodoben športni park, ki ponuja možnosti za raznovrstno športno udejstvovanje vsem članom ŠD in krajanom Ožbalta. Več o razvoju športnega društva skozi čas bomo poskušali zajeti v zborniku ob 40. obletnici in dnevu odprtih vrat ter predstavitvi zbornika ob koncu avgusta. Na tem mestu pa predstavljamo kratek odlomek, ki ponazarja začetke organiziranega igranja malega nogometa in s tem prve aktivnosti ŠD Ožbalt.

Poleti 1975 je takratno vodstvo ZSMS Ožbalt prijavilo ekipo igralcev malega nogometa iz Ožbalta za nastopanje v občinski ligi malega nogometa v takratni Občini Radlje. Sredi avgusta 1975 so bile odigrane kvalifikacije za vstop v ligo. Uvrstili sta se ekipi Ožbalta in Ribnice. V tistem obdobju je ligo sestavljalo 12 ekip. Ožbalt tisto leto še ni imel svojega igrišča, zato je ekipa imela domače igrišče na Breznu. Tam je bilo takrat travnato igrišče. V Ožbaltu pa smo nogomet do takrat igrali na pašniku ob pokopališču. Igrišču smo rekli »na britofu«. V letu 1983 smo dobili svoje asfaltne igrišče.

Vsekakor pa lahko leto 1975 smatramo za leto začetka organiziranega športnega dogajanja v Ožbaltu. Seveda je ZSMS Ožbalt že prej prirejala športne prireditve v zimskih športih, odbojki in nogometu v samem kraju; na občinski ravni pa se je začelo tisto leto, to pa je tudi pripeljalo do ustanovitve samostojnega društva ŠD Ožbalt.

Slike kažejo nekaj utrinkov iz tistih časov.

*Lep športni pozdrav,
Ivan Verčko in Peter Verčko*

Ekipa »z britofa« pred tekmo nekega nedeljskega popoldneva

Ekipa iz leta 1975 v »klubskih« barvah

Ekipa v »novih« dresih na novem asfaltnem igrišču v Ožbaltu

Kapla na Kozjaku in šport z roko v roki

»Zgodovina športa sega daleč v preteklost, vse do začetkov človeštva. Šport je star toliko, kot je stara prva igra. Pojavne oblike športa so se skozi čas spreminjale in se dopolnjevale.« (Dr. Matej Tušak, Fakulteta za šport)

Kraj sam se je z večjo ali manjšo aktivnostjo krajanov vedno spreminjal in želel dohitevati razvoj okrog sebe. Vedno to ni najbolj uspevalo, ker je bil kraj prepuščen sam sebi, ljudje so se odseljevali, ostali so le trdni kmetje in peščica drugih idealistov. Pa vendar se je s trudom posameznikov in pripravljenostjo prebivalcev marsikaj naredilo in organiziralo.

Leta 1976 je bilo na Kapli zgrajeno nogometno igrišče, ki je na začetku služilo samo šoli za izvajanje športne vzgoje, sedaj pa ga uporabljajo tako šola kot Športno društvo Kapla ter ostali krajan.

Ker je postajal nogomet vedno bolj priljubljen šport med krajan, se je leta 1994 zbrala skupina fantov vseh starosti in se odločila, da bo zbrala ekipo, ki bi jim prinesla uvrstitev v občinsko ligo Radlje ob Dravi. Tako je skupina – ekipa začela vsako nedeljo

popoldan z igranjem nogometa in treningi. Že naslednje leto, v igralni sezoni 1995/1996, se je ekipi v Ožbaltu uspelo uvrstiti v ligo občinskega tekmovanja.

Po uvrstitvi v ligo so se čez čas pokazali tudi prvi uspehi, saj smo bili v igralni sezoni 1999/2000 prvaki takratne C-lige, naslednje leto pa že prvaki B-lige in smo se tako uvrstili v najmočnejšo A-ligo. Leta 2001 smo se uvrstili med štiri najboljše ekipe v pokalnem tekmovanju.

Potreba po boljši organiziranosti je pripeljala do tega, da se je na pobudo takratnega župnika Igorja Glasenčnika leta 1998 ustanovil Klub malega nogometa Kapla. Ker se je klub vedno bolj razvijal, pridobival nove člane, športne aktivnosti pa so vedno bolj prehajale okvirje malega nogometa, je bila potreba po prehodu v športno društvo neizbežna. Leta 2006 se je tako ustanovilo Športno društvo Kapla na Kozjaku.

Prvi predsednik Kluba malega nogometa Kapla na Kozjaku je bil Sandi Kogal, nasledili so ga Vojko Kočunik, Janez Robnik in Božo Horvat. Prvi predsednik Športnega društva Kapla na Kozjaku je postal Miran Pušnik, ki je tudi trenutni predsednik društva. Število članov se iz leta v leto povečuje in dosega že število 56. Športne aktivnosti našega društva pa vključujejo vedno več različnih športov. Tako smo razširili naš spekter aktivnosti na več sekcij, in sicer: nogomet, odbojka, smučarski skoki, kolesarjenje, tek in tajske boks.

Za lažji razvoj športnih aktivnosti na Kapli je poskrbela Občina Podvelka, ko smo leta 2006 dobili novo veliko igrišče s pripadajočo opremo, ki zelo dobro služi svojemu namenu.

Zadnji doprinos za športno društvo in kraju pa je leta 2013 zgrajen pomožni športni objekt ob igrišču, ki je olajšal delo društva in poskrbel za prostor, ki ga lahko koristijo vsa društva v kraju.

Uspehi naših športnikov so bili v vseh teh letih nagrajani z velikim številom priznanj, pokalov in

medalj, ki jih imamo skrbno shranjene v naši novi sejni sobi športnega objekta.

Športno društvo sedaj skrbi predvsem za udeleževanje na raznih športnih tekmovanjih, za organizacijo športnih aktivnosti v kraju, skrbi za urejenost kraja, pomaga pri prireditvah in na tak način predstavlja kraj.

Pomen športa moramo posamezniki najti predvsem v njegovem rekreacijskem vidiku, ki poudarja sprostitvev, zabavo in razvedrilo ter ponuja zasuk stran od vsakodnevnih napetosti in stresa. Prav to je v sodobni družbi glavni vidik vsake športne dejavnosti in športa nasploh.

Miran Pušnik, predsednik ŠD Kapla

Kolesarski vzpon na Klančnik

Člani kolesarske sekcije Društva za šport in rekreacijo Brezno-Podvelka so na pobudo Gašperja Hojnika 10. maja 2015 organizirali kolesarski vzpon na Klančnik in tako po večletnem premoru ponovno pripeljali kolesarje na Rdeči Breg.

Klančnik je priljubljena izletniška točka, ki ob lepem vremenu privablja pohodnike, kolesarje in druge ljubitelje narave, da se naužijejo svežega zraka in čudovitih razgledov na vse strani.

V sklopu tekmovanja za pokal za rekreativne kolesarje se je vzpona udeležilo 33 kolesarjev in 3 kolesarke. Ob delno sončnem vremenu so se kolesarski navdušenci pognali po hribu navzgor točno ob 11. uri izpred Časove žage. Trasa vzpona ne prizanaša in se začne kar hitro strmo vzpenjati do kmetije Arih in naprej do končnega cilja, lovske kočice na Klančniku. Premagati je bilo potrebno slabih 9 km in 535 metrov razlike v nadmorski višini. Najboljši so vzpon premagali v slabe pol ure, tako je na cilj prvi prikolesaril Christopher Harrich z nekaj sekundami prednosti pred domačinom Klemnom Hojnikom, tretji pa je v cilj prispel Vinko Ladinek. Sledili so: zaslužena malica za vse, razglasitev rezultatov in podelitev priznanj po kategorijah. Organizatorji in kolesarji so bili z dogodkom zelo zadovoljni, zato prihodnje leto obljublajo nadaljevanje tradicije s še bolj pestrim programom.

Gašper Hojnik

Nova pridobitev v športnem parku Ožbalt - novo odbojgarsko igrišče na mivki

V preteklem letu se nam je uresničila dolgoletna želja, in sicer izgradnja odbojgarskega igrišča na mivki, ki daje dodatno možnost rekreacije vsem krajanom Ožbalt. Otvoritev odbojgarskega igrišča je potekala skupaj z organizacijo prvega odbojgarskega turnirja trojk na mivki. Drugače pa so novo pridobitev športnega parka Ožbalt najbolje izkoristile naše članice oziroma odbojkarice, ki so

sedaj k treningom v dvorani čez zimo dodale tudi treninge na prostem. Posledica, poleg dobrega počutja in boljše forme, je dober rezultat v ligi, kjer so dosegle odlično tretje mesto. Čestitke, punce! Lep športni pozdrav,

*mag. Peter Verčko,
predsednik ŠD Ožbalt ob Dravi*

Trije mladi judoisti iz Javnika

V Občini Podvelka, ki je v naši lokalni sferi znana po dobrih športnikih in športnih društvih, se prebujata nova, do sedaj še nekoliko nepoznana oz. ne toliko razširjena športna panoga – judo. Trije mladi iz naselja Javnika, štiriletni Žan Mark Neumeister, sedemletni Žan Vidovšek Turner in osemletna Aneja Neumeister, se v zadnjih dveh letih športno udeležujejo pri judu klubu Železničar v Mariboru. Njihovi treningi, ki so predvsem namenjeni telesnemu in motoričnemu razvoju in spoznavanju te stare borilne veščine, potekajo trikrat na teden v OŠ Janka Padežnika v Mariboru pod mentorstvom učiteljev - judo mojstrov. V tem času so se tudi udeležili nekaterih judo turnirjev, na katerih so dosegali odlične rezultate. Žan Mark Neumeister sodeluje v judo vrtcu, kjer je glavna naloga trenerjev, da naše malčke z igro spodbujajo

k telesni aktivnosti in zdravemu telesnemu razvoju, Žan Vidovšek Turner in Aneja Neumeister pa že sodelujeta v starejših skupinah, kjer so treningi zahtevnejši in ciljno usmerjeni k motiviranosti do športa, k zdravemu življenju ter spoznavanju športne kulture juda.

Matej Neumeister

Besedila učencev 3. triade PŠ Kapla in OŠ Brezno - Podvelka

V svetu nenavadnih želja

Domišljija je nekaj prav posebnega, nekaj, kar ima vsak človek. Težko pa je opredeliti točno, pod kaj spada.

Domišljijo imamo vsi. Nekateri bolj bujno, nekateri manj. Zame osebno je domišljija nekaj najlepšega, kar ne moreš izgubiti. Ko si v svetu domišljije, obstajaš samo ti in kupica stvari, ki si jih v tistem trenutku zamisliš točno na tistem mestu. Tam sem brez skrbi in brez misli na kakršne koli težave. Popelje me v svet, kjer imam preprosto vse, kar si želim. Srečam se z vesoljci, polarnimi medvedi v puščavi, skratka nemogoče postane mogoče. Ta svet je prelep. Poln samih igrivih in radovednih trenutkov, ki se ti vtisnejo v spomin. Pa četudi si vse to samo domišljaš.

Mogoče je domišljija nek »napotek«, kaj se bo zgodilo, kajti velikokrat sem si zamislila kakšno osebo, trenutek ali dogodek in čez čas sem to osebo spoznala, ali pa se mi je tisto res zgodilo. Domišljija te lahko popelje na različna pota in ti včasih pomaga pri prizadevanju za nek uspeh v življenju. In potem si to želiš še močneje in močneje in se trudiš, da bi ti uspelo.

Svet je prelep, le biti moramo optimistični in se prepustiti domišljiji, naj opravi svoje - in že je vse lepše.

Kaja Pečečnik, 7. r., OŠ Brezno - Podvelka

Znanje je moč

*V znanju je moč, govorijo mi vsi,
vse bolj spoznavam, da to res drži.*

*Če želim vedeti, kje, kaj in kako,
mi učenje pomaga, da izvem vse to.*

*Znanje pokazalo mi bo pravo pot,
da srečen živel bom brez slepih zablod.*

Knjiga je najboljša družba

*Knjiga je najboljša družba,
z njo nikoli dolgčas ni,
z njo ni mej in ni pregrad,
z njo dosežem preobrat.*

*Z njo lahko obkrožim svet,
letim pa še na kak planet,
z zvezdami se grem igrat,
na luno pa iskat zaklad.*

Tai Matjaž, 7. r., OŠ Brezno - Podvelka

»Otroci imajo pravico, da se naučijo svojega jezika in običajev ne glede na to, ali le-ti pripadajo večini v državi ali ne.«

Sestra Mateja že nekaj let uči slovenščino v Avstriji, zato redno gledam oddajo *Dober dan, Koroška*. Prej te oddaje nisem gledal nikoli, saj mi ni bila tako zanimiva in o tej temi nisem nikoli razmišljal. Sedaj na to gledam drugače.

Premišljuje o življenju naših zamejcev. Sestra pravi, da je situacija sedaj mnogo boljša, saj so do koroških Slovencev vedno bolj prijazni in le-ti lahko uresničujejo svoje pravice. Včasih so otroke, ki so obiskovali slovensko gimnazijo, zasmehovali. Ko še niso imeli svoje šole, so imeli pouk popoldan, kar je bilo zelo naporno. V javnosti se niso smeli pogovarjati slovensko, tudi napisi krajev niso smeli biti v slovenščini. Razmišljam, kako bi se počutil, če ne bi smel govoriti v svojem maternem jeziku.

V oddaji *Dober dan, Koroška* in v časopisu *Nedelja* je veliko prispevkov o tem, kako se ti otroci vključujejo v dramske skupine in gledališke krožke ter ustvarjajo veliko iger v slovenščini, za kar se morajo zelo potruditi. Ponosni so, ko ohranjajo običaje - npr. obiskujejo hiše kot koledniki pred praznikom Svetih treh kraljev. Tudi s pesmijo ohranjajo slovenščino.

Slovenske manjšine živijo v vseh naših sosednjih državah: Avstriji, Italiji, Hrvaški in na Madžarskem. V naši državi pa živita italijanska in madžarska manjšina. Pri nas živijo tudi druge skupine, ki ohranjajo svoj jezik in kulturo, npr. Romi.

Sedaj sem bolj pozoren na pravico, ki pravi: »Otroci imajo pravico, da se naučijo svojega jezika in običajev ne glede na to, ali le-ti pripadajo večini v državi ali ne.«

Želim si, da bi to in vse ostale otrokove pravice izpolnjevali tako pri nas kot tudi v vseh državah sveta, saj si tudi otroci zaslužijo vse dobro.

To je lepo opisal tudi pesnik Tone Pavček:

*»Vsi otroci na svet so rojeni
za srečo in dober prid,
vsak je podoben tebi in meni
in vsak je sonce in vsak je svit.«*

Tomaž Rihter, 8. razred, PŠ Kapla

Prijateljstvo

Vsak človek ima najboljšega prijatelja. Ni treba, da je to človek. Lahko je tudi žival ali igrača. No, v mojem primeru je to sošolka Kaja. Poznava se že iz prvega razreda in res sva zelo nenavadno postali prijateljici.

Temelj prijateljstva ni toliko pogovarjanje, hoditi na pijače ... Temelj prijateljstva je zaupanje. Če svojemu prijatelju ne zaupaš, potem verjetno ni tvoj pravi prijatelj. Jaz Kaji vsekakor zaupam. Vem, da mi bo vedno stala ob strani – in tudi jaz bom njej. Skupaj z vašimi prijatelji počnite nore in nepozabne stvari, saj ko boste starejši, boste to pripovedovali svojim vnukom. Tako se boste spomnili, kako ste bili srečni. Pravo prijateljstvo je, ko pogledaš prijatelju v oči in veš, kaj je narobe. Pravo prijateljstvo je, ko prijatelja poznaš bolje od sebe. Pravo prijateljstvo je, ko prijatelju zaupaš bolj kot staršem. Ne moreš ga kar izbrisati iz srca – kot svinčnik z radirko. Če ti je pomenil vsaj nekaj, bi trajalo zelo dolgo, preden bi ga hotel pozabiti. Zato si zapomni, da nič ne pomaga, če imaš sto prijateljev na facebooku, v resničnem življenju pa niti enega. Raje imej tisti krog prijateljev, ki jim lahko zaupaš. Pomembna stvar je, da svojega prijatelja nikoli ne izdaš ali opravljaš za hrbtom. Kdo ti bo potem stal ob strani in se pogovarjal s tabo? Kdo ti bo potem rekel, da te ima rad? Kdo te bo potolažil, ko boš žalosten? Zato nikar ne opravljajte svojega najboljšega prijatelja, ker je ena izmed oseb, ki je ne boste nikoli želeli izgubiti.

Pri pisanju tega spisa mi je pomagala fotografija, na kateri sva s Kajo. Ta fotografija veliko pove. Če imaš takšnega prijatelja kot jaz, si lahko zelo srečen.

Aja Žavcer, 7. r., OŠ Brezno - Podvelka

Znanje je največja moč

Znanje je največja moč,
ni takšna, kot Superman jo ima,
ampak večja in močnejša je.
Z znanjem ne moremo dvigniti drevesa,
lahko pa pravilno seštejemo števila,
z znanjem ne moremo leteti,
lahko pa raziskujemo cel svet.

Žan Kočunik, 7. r., OŠ Brezno - Podvelka

Moj življenjski poljub

Nekoč poljubček je
po zraku letel, ga
nekdo je ujel,
tisti, ki to si je močno želel.

Ta fant odločil se je,
da ta poljub bo
s svojo ljubljeno delil.

Poljubil jo je
in ta poljubček se je v
majhne koščke sreče
spremenil.

Zelo srečna sta bila,
v mislih ta poljubček
še vedno sta si
predstavljala.

Ko pa nekoč jo je
zapustil, se je tudi
poljubček poslovil.

Ob ognju je sedel
in razmišljal,
kako lepo se je takrat imel.

Čez nekaj let zagledal
je njo, objela sta se in
si prišepnila, da spet bi
skupaj bila.

Strinjal sem se z njo
in v življenju spet je
bilo lepo.

Zala Širec, 7. r., OŠ Brezno - Podvelka

Skromen fant z velikim nogometnim potencialom

Simpatizerji nogometa na Kapli na Kozjaku zadnje čase prekipevajo od ponosa, saj lahko preko televizijskih ekranov spremljajo nogometaša, s katerim so si v preteklosti delili šolske klopi in nogometno igrišče ter bili skupaj z družino del njegovega otroštva. Slehernemu bralcu najverjetneje ni potrebno dodatno pojasnjevati, da je govora o Luku Krajncu, ki se je s svojimi dosedanjimi uspehi zagotovo vpisal v zgodovino kraja. »Na Kapli smo se samo pogledali in že smo igrali nogomet. Še zdaj se spominjam treningov, ki jih je večkrat tedensko organiziral župnik. Na vas imam prelepe spomine, vedno se je nekaj dogajalo. V tistem času sem šel na preizkušnjo v NK Maribor in ob pogledu

nazaj se mi zdi, da se je moja nogometna pot začela odvijati zelo hitro,« je poudaril Luka Krajnc.

Že samo dejstvo, da nekdo vsak dan prisostvuje na treningih najelitnejšega nogometnega kluba v Sloveniji, je v preteklosti vzbudilo veliko pozornosti in občudovanja. Dnevna vožnja s Kaple do Maribora in nazaj je namreč tako od Luke kot tudi od njegove družine zahtevala veliko odrekovanja, tveganja in truda. Medtem ko so se mnogi vplivni starši pritoževali, češ da njihov otrok ne igra v začetni enajsterici določene starostne skupine, je Luka pridno treniral in z golo borbo ter hrabrostjo prehiteval svoje vrstnike: »Mogoče mi je bil čuden občutek, ker sem kdaj koga vrgel iz ekipe, ampak na

to ne smeš gledati. Če si dober, trener upravičeno računa nate v prvi postavi.«

Če oddaljenost s Kaple do Maribora in vse omenjene dejavnike pomnožimo s konkurenco najpopularnejšega športa v Evropi, je uspeh za mnoge »misija nemogoče«. Vendar pa to ni zaustavilo skromnega fanta z velikim nogometnim potencialom. Luka je dejal, da kot majhen otrok ni imel velikih sanj, seveda pa so se le-te začele širiti skladno s telesnim in osebnostnim razvojem. Krajnc je svoj miren in preprost karakter povezal z borbenim in agresivnim načinom igre. S tem je gradil prednost pred vrstniki, širil svoje nogometno znanje in v vlogi centralnega branilca zaklepal vrata svoje ekipe. Vrat pa ni uspelo zakleniti funkcionarjem NK Maribora, ki se seveda niso mogli upreti mamljivim ponudbam profesionalnih nogometnih klubov iz tujine.

Pri rosnih šestnajstih letih se je z očetom preselil v Genovo, kjer je kmalu meril moči z italijanskimi prvoligaši v Serie A. Po prvem italijanskem članskem nastopu v San Siru in mladinskih reprezentančnih izkušnjah ga je doletela standardna usoda mladega nogometaša, saj je bil posojen v drugoligaško Ceseno. Luka pravi, da si je tudi sam želel v nižji rang tekmovanja, saj mu je bilo najpomembneje igrati in nabirati izkušnje. Izkušnjo v drugi italijanski ligi pa je obrnil sebi v prid na najbolj optimalen način in kot eden izmed ključnih igralcev prispeval k pomembni vrnitvi Cesene v Serie A. »V Ceseni sem trenerja prepričal s svojo igro in odigral 28 tekem. Naš cilj je bil, da se uvrstimo v prvo ligo, kar nam je tudi uspelo. Občutke ob uvrstitvi v najelitnejši razred italijanskega nogometa je težko opisati, bili so več kot fenomenalni. S tem smo pomagali sebi in klubu, da si je lahko finančno opomogel ter poplačal stare dolgove,« je z navdušenjem pripomnil Krajnc.

Ostalo je samo še vprašanje časa, kdaj bo potencial mladeniča opazilo oko predstavnikov slovenske nogometne članske reprezentance. Zgodilo se je meseca marca 2015, ko je bil Luka Krajnc vpoklican pod okrilje priznanega selektorja Srečka Katanca.

Kvalifikacijsko tekmo za evropsko prvenstvo 2016 proti San Marinu je opazoval s klopi, svoj debitantski nastop pa je dočkal v Dohi, ko je skupaj z najboljšimi slovenskimi nogometaši meril moči proti Katarju. Na vprašanje, kako si je bilo deliti slačilnico z igralci, ki jih je nekoč gledal po televiziji, je Krajnc odgovoril: »Kar kurjo polt dobim ob tem vprašanju. Nепrecenljivo je, deliti si slačilnico z njimi. Poznal sem že Birso, Lazareviča, Handanoviča itd. Tudi če ne bi igral proti Katarju, bi bil srečen, da sem lahko del ekipe. Ob prvem nastopu nisem imel treme, očitno sem jo premagal z leti. Počutil sem se zrelo in odgovorno.«

Morda bi bilo nekoč težko predvideti, da bo skromen fant s Kaple na Kozjaku nosil dres slovenske nogometne reprezentance. In kako mu je to uspelo? Zaupal nam je svoj moto, ki mu daje navdih in krepi njegovo voljo: »Ko je najtežje, je to znak, da moraš dati vse od sebe in ne smeš obupati! Naj pojasnim ... Prvih šest mesecev v Serie A nisem igral, saj je dal tedanji trener prednost izkušenim igralcem. Dvignil sem frekvenco svojih treningov in treniral tudi individualno. S prihodom novega trenerja so se mi ponovno odprla vrata za dokazovanje. Znova sem začel v prvi postavi in trud se je izplačal. V drugi polovici sezone smo nizali boljše rezultate.«

Danes Luka Krajnc o svoji prihodnosti razmišlja zelo zrelo, s tira ga ne vrže niti dejstvo, da so njegovo igro opazovali predstavniki iz Milana in drugih velikih klubov. »Zelo verjetno pri Ceseni ne bom ostal. Trikrat so me prišli gledati iz Milana in drugi. Lepo bi bilo igrati za enega izmed večjih klubov. V katerega pa bom šel? Nimam pojma, morda nazaj v Genovo, mogoče celo v Nemčijo ... Veliko se piše in govori, moja prihodnost pa je še vedno negotova. Moram ostati zbran in pridno trenirati.« je dejal in prijazno pripomnil, da se bo zmeraj rad vračal na Kaplo.

Jani Pavlič
Foto: Ekipa24

Kulturna šola

V letošnjem šolskem letu se zaključuje triletno obdobje naziva »kulturna šola«. Ponovno smo se prijavi na razpis Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Ker na OŠ Brezno-Podvelka s podružnicama poteka veliko kulturnih aktivnosti, smo bili s svojo prijavo uspešni in obnovili naziv »kulturna šola« za obdobje petih let (torej do konca avgusta 2020).

Čestitke učencem in mentorjem za uspešno kulturno udejstvovanje.

Mateja Par

Vsebina

Beseda urednika	2
Nagovor župana	3
Dobitniki priznanj Občine Podvelka v letu 2015	4
Pogled na leto 2014	6
Šolska gledališka dejavnost na Kapli ali gledališče je izgradnja osebnosti	8
Beseda naših osnovnošolcev	10
Odmeva v vas otroški glas	12
Teden otroka v PŠ Lehen	14
Zlata poroka na Janževskem Vrhu.....	15
Na obisku pri Pepci	15
Na obisku pri jubilarjih	16
Kako varno smo živeli v letu 2014 na območju Občine Podvelka	18
Mozaik petja in besede	20
Kulturno društvo Ožbalt v letu 2014	22
Naše kulturno umetniško društvo	23
Delo društva za ohranitev kulturne dediščine in umetnosti v letu 2014	24
Svečanost v čast prvim pohorskim partizanom.....	26
Občinski praznik smo prvič praznovali v VS Podvelka	28
V Ožbaltu je vedno fajn	29
Praznično obarvana Podvelka	30
Vaška skupnost Brezno	31
Kaki ni samo sadež primorskih krajev	31
Lovsko leto na Kapli.....	32
Besedila učencev 2. triade PŠ Kapla	34
Sodelovanje na izboru za mlado kmetico leta 2014	35
Predelava odpadnega lesa kot neprecenljiva umetnost	37
Dara župa	38
Gozdarske igre 2014 na Kaplo privabile veliko gledalcev	40
Potomki potomke najstarejše vinske trte na svetu iz mariborskega Lenta	41
Vsako leto prinaša nove izzive	42
V PGD Kapla ponosni na mlade gasilke in gasilce	43
Ujeto v fotografski objektiv na Kapli	44
Zahvala za pomoč ob poplavi.....	46
Dodajmo kamenček k mozaiku življenja	47
Župnijski občestvi Kapla in sv. Ožbalt.....	48
Življenje in delo župnije sv. Marije Brezno	50
Modrost in ljubezen staršev in starih staršev naj ostaneta popotnici za mlade.....	52
Srečanja nas zblížujejo in osrečujejo.....	53
Otroci so naše največje bogastvo	54
Rekreacijski center v Breznu bogatejši za nov objekt	55
Dejavnosti v našem društvu »Invalid« Brezno Podvelka	56
40 let ŠD Ožbalt ob Dravi.....	57
Kapla na Kozjaku in šport z roko v roki	58
Kolesarski vzpon na Klančnik.....	60
Nova pridobitev v športnem parku Ožbalt - novo odbojgarsko igrišče na mivki	61
Trije mladi judoisti iz Javnika.....	61
Besedila učencev 3. triade PŠ Kapla in OŠ Brezno - Podvelka	62
Skromen fant z velikim nogometnim potencialom.....	64
Kulturna šola	66
Izgradnja malih komunalnih čistilnih naprav (MKČN) na območju Občine Podvelka	68
Občina Podvelka praznuje 16. občinski praznik.....	72

Izgradnja malih komunalnih čistilnih naprav (MKČN) na območju Občine Podvelka

Spoštovani občanke in občani Občine Podvelka,

Slovenija se je ob vstopu v Evropsko unijo zavezala, da bo očistila svoje vodne vire, opustila greznice in uredila javno kanalizacijo v naseljih. Zato je bila v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture OP ROPI ter Kohezijske politike v obdobju 2007–2013 (2015) v Sloveniji izvedena vrsta projektov odvajanja in čiščenja odpadnih voda, med drugim tudi v Dravski dolini, kjer je bil s pomočjo evropskih finančnih sredstev zgrajen sodoben kanalizacijski sistem s čistilnimi napravami v Selnici ob Dravi, Podvelki, Radljah ob Dravi, na Muti in v Dravogradu. Na področju varstva voda pred onesnaženjem je država prav tako sprejela enega od ključnih izvedbenih aktov »**Operativni program odvajanja in čiščenja komunalne vode**«. S tem strateškim dokumentom so bili določeni roki izvedbe čiščenja in odvajanja komunalne odpadne vode v kanalizacijo za različna poselitvena območja.

Zakonsko določeni roki za izvedbo javne kanalizacije in MKČN (malih komunalnih čistilnih naprav) so naslednji:

1. Roki za izgradnjo javne kanalizacije na območjih poselitve od 50 PE (populacijskih enot oz. oseb) do 2000 PE:
 - do 31. 12. 2015:
 - o če je gostota poselitve nad 20 PE/ha,
 - o če je gostota poselitve 10 PE/ha in gre za občutljivo vodovarstveno območje,
 - do 31. 12. 2017:
 - o če je gostota poselitve od 10 PE/ha do 20 PE/ha in je sestavni del OP ter je gradnja ekonomsko upravičena.
2. Obveznost lastnikov obstoječih stavb brez možnosti odvajanja komunalne vode v JK je izgradnja hišnih ali skupnih MKČN:
 - do 31. 12. 2015:
 - o če gre za občutljivo območje, vplivno območje kopalnih voda, vodovarstveno območje;
 - do 31. 12. 2017:
 - o če gre za ostala območja.
3. Graditelji novih objektov: ni roka prilagoditve.

To poenostavljeno pomeni, da morajo biti male čistilne naprave do spremembe zakonodaje vgrajene do **31. 12. 2015 na vodovarstvenih in posebnih območjih** ter do 31. 12. 2017 na vseh ostalih območjih. Kazen v primeru nespoštovanja določenih rokov znaša od **300 do 1.200 evrov**.

Ker je na trgu vedno več ponudnikov MKČN, želimo uporabnike obvestiti o pogojih, ki jih morajo MKČN izpolnjevati:

- MKČN mora imeti Izjavo o skladnosti. Seznam MKČN, ki imajo ustrezno izjavo, je objavljen na spletni strani Gospodarske zbornice Slovenije (www.gzs.si).
- V primeru, da se odločite za nakup MKČN, ki nima ustrezne izjave, morate v skladu z zakonodajo opraviti prve meritve in nato vsako tretje leto še obratovalni monitoring za MKČN. Prve meritve in obratovalni monitoring morate naročiti pri pooblaščenem izvajalcu monitoringa. Stroški prvih meritev in obratovalnega monitoringa gredo v breme uporabnika.
- Lahko se odločite tudi za izgradnjo rastlinske čistilne naprave. V tem primeru morate prav tako opraviti prve meritve in nato vsako tretje leto še obratovalni monitoring.

Katero malo komunalno čistilno napravo izbrati?

Na trgu lahko izberete katerokoli napravo, ki izpolnjuje zgoraj navedene pogoje, predvsem pa, da ima čistilna naprava Izjavo o skladnosti oziroma v skladu z zakonodajo opravljene prve meritve.

Na območju Občine Podvelka, kjer že izvajamo javno službo odvajanja in čiščenja komunalne odpadne vode, je predvidenih kar nekaj MKČN, zato vsem občanom ponujamo dodatno storitev, in sicer dobavo, vgradnjo, vzdrževanje in servis MKČN. Uporabnikom bomo ponudili dva tipa MKČN, ki smo jih izbrali na podlagi ogleda in tehničnih lastnosti in za katere menimo, da so med najustreznejšimi.

Naše strokovne službe bodo občanom pomagale pri:

- določitvi kapacitete MKČN glede na sedanjo in prihodnjo obremenjenost odpadne vode,
- določitvi načina odvajanja očiščene odpadne vode,
- analizi terena (nevarnost podtalnice, geomehanske lastnosti terena ipd.),
- določitvi možne lokacije za MKČN,
- določitvi investicijskih stroškov (nabava, vgradnja in zagon MKČN),
- določitvi predvidenih vzdrževalnih in obratovalnih stroškov (npr. poraba električne energije, stroški rednega servisa, količina in pogostost odvoza),
- preveritvi ustreznega učinka čiščenja (izjava o skladnosti, KPK > 90 %),
- svetovanju glede garancij in pričakovane življenjske dobe MKČN,
- referencah in predstavitvi že obratujočih MKČN z možnostjo ogleda,
- pripravi dokumentacije za MKČN (izjava o skladnosti, CE znak, navodila in garancija),
- izgradnji MKČN.

Glede informacij zvezi s svetovanjem, načrtovanjem in izgradnjo MKČN lahko z nami kontaktirate preko informacijskega portala info@jkg-radlje.si, tajništva družbe (telefon 02 887 11 05) ali pa se oglasite osebno pri nas vsak delovni dan med 8. in 14. uro (kontaktni osebi mag. Gregor Ficko in Andrej Podlesnik).

*JKG Radlje ob Dravi,
direktor mag. Gregor Ficko*

STORITVE Z TEŽKO GRADBENO MEHANIZACIJO,
AVTOPREVOZNIŠTVO IN GRADNJA CEST

BRAČKO

Plintovec 14
2201 Zg. Kungota
tel.: 02 / 656 15 71
GSM: 041 / 697 064

Koroška lekarna

MOTORNA ŽAGA HUSQVARNA 372 XPG AKCIJA: € 999,00

+ darilo: ZAŠČITNI ČEVLJI CLASSIC
(v vrednosti € 163,42)

70,7 cm³, 4,1 kW (5,5 KM), 6,6 kg, 3/8, 1,5, 20" (50 cm)
SmartSmart, Air Injection, nastavljiva oljna črpalka,
napenjalnik verige, ogreti ročaji

LOPA
TRGOVINA ZA VEŠČARJE IN PROJEKTOVANJE

TRGOVINA LOPA

Kosarjeva ulica 4, SI - 2000 Maribor
Tel.: +386(0)2.23.42.582 Mobil: +386(0)51.640.660
Email: trgovina@lopa.si www.lopa.si

DELOVNE URE Pon-Pet: 08:00 - 18:00 Servis: 08:00 - 16:00 | Sobota: 08:00 - 13:00 Servis: samo sprejem | Ned/Prazniki: Zaprto

GEOMERITVE

GEOMERITVE d.o.o., Slovenj Gradec
t: 02 88 21 320, e: info@geomeritve.si
www.geomeritve.si

že 20 let za vse geodetske storitve

ŠTRASER d.o.o.

Javno komunalno podjetje
Radlje ob Dravi d.o.o.
Mariborska cesta 3
2360 Radlje ob Dravi

KOROŠKI ZIDAR

Boštjan VEZOVIK
Prokurist poslovni sekretar

Sv. Primož na Pohorju 67b
2367 Vuzenica
tel.: (02) 8790 183
fax: (02) 8790 184

Davčna številka: SI38749092
Boštjan: 041 788 489
Branko: 041 647 668
E-mail: boštjan.vozovnik@siol.net

RUDOLF
podjetje za trgovino in
gradbeno dejavnost d.o.o.
Sv. Danijel 71a, 2371 Trbonje
Tel. (02) 87 88 610 Fax 611
Mob. 041 618 313

OKREPČEVALNICA Olga

PRODAJA SVEČ 00386(0)31 305 236

kineziološki trakovi
solne terapije
masaže

Solna doživetja
Center za zdravlje in dobro počutje

Solna doživetja, Vesna Harnik s.p., Dobrava 44a, 2360 Radlje ob Dravi
☎ 041 571 199 ✉ vesna@solna-doživetja.si 🌐 www.solna-doživetja.si

Gostilna Šarman

Janja Zemljič s.p.

Občina Podvelka praznuje 16. občinski praznik

JULIJ

SOBOTA, 25. JULIJ 2015

9.00 Brezno. Turnir v petanki

11.00 Urbančeva lovski koč, Lehen na Pohorju. Tradicionalno srečanje v spominskem parku, pomniku NOB

SREDA, 29. JULIJ 2015

17.00 Sejna soba Občine Podvelka. Slavnostna seja občinskega sveta Občine Podvelka

PETEK, 31. JULIJ 2015

17.00 Center Kaple na Kozjaku. Gasilska vaja

18.00 Gasilski dom Kapla. Proslava in prevzem prizidka h gasilskemu domu

AVGUST

SOBOTA, 1. AVGUST 2015

16.00 Kapla na Kozjaku. Vaške igre

19.00 Gasilski dom Kapla. Proslava in podelitev pokalov

20.30 Igrišče na Kapli. Veselica z ansamblom Akordi

NEDELJA, 2. AVGUST 2015

9.00 Lovska koč na Kapli. Strelska tekma za pokal Občine Podvelka

10.30 Cerkev sv. Katarine Kapla na Kozjaku. Slovesna sveta maša

11.30 Kapla na Kozjaku, Stajanov vikend. Otvoritev asfaltirane ceste Pirpam–Pohnik

12.30 Igrišče na Kapli. Srečanje zdomcev s Kaple s kulturnim programom

13.00 Kapla na Kozjaku. Veselica z ansamblom Poskok

SOBOTA, 8. AVGUST 2015

10.00 Igrišče na Kapli. Gozdarsko tekmovanje

15.00 Igrišče v Podvelki. Turnir trojk v košarki

NEDELJA, 9. AVGUST 2015

8.00 in 10.00 Cerkev sv. Ožbalta. Ožbaltska nedelja. Ob 10. uri sv. maša s procesijo, nato kratek kulturni program in stojnice

OD PONEDELJKA, 10. AVGUSTA, DO ČETRKA, 13. AVGUSTA 2015

Cerkev in župnišče na Kapli. Oratorij za otroke

PETEK, 14. AVGUST 2015

18.00 Igrišče na Kapli. Nočni turnir v malem nogometu

19.00 Cerkev sv. Marije v Breznu. Slovesna maša in postavitve klopotca

SOBOTA, 15. AVGUST 2015

16.00 Travnato igrišče v Ožbaltu. Veteranski turnir v malem nogometu za pokal Občine Podvelka

NEDELJA, 16. AVGUST 2015

13.00 Odomovo jezero na Kapli. Triatlon (kolesarjenje, tek, plavanje)

NEDELJA, 30. AVGUST 2015

10.30 Cerkev sv. Katarine na Kapli. Slovesna maša s procesijo in blagoslovom obnovljenih oltarjev ob praznovanju

220-letnice samostojne župnije

SEPTEMBER

SOBOTA, 5. SEPTEMBER 2015

20.00 Letni oder Ožbalt. 16. srečanje pevskih skupin: Je pa sobota večer